

Lanske izkušnje močna spodbuda za nadaljnje delo

V zadnjih dneh so se že zvrstile občinske konference SZDL skoraj v vseh občinah celjskega okraja. V teh dneh pa bodo tudi še v preostalih občinah.

Ze iz dosedanjih konferenc lahko povzamemo najpomembnejšo značilnost, ki se zrcali v dejstvu, da postaja Socialistična zveza delovnih ljudi prava ljudska tribuna, kjer se izoblikujejo posamezni predlogi občanov v konkretne akcijske programe. S tem pa postajajo organizacije Socialistične zveze dejansko tudi pobudniki in usmerjevalci napredka in družbene dejavnosti v komunah.

Gre torej za kvalitetno in bistveno krepitev vloge Socialistične zveze. Morda se ta njena vloga najbolje vidi iz prizadevanj, da bi se še odločneje lotili reševanja aktualnih problemov v komunah. Zlasti značilni in spodbudni so napor organizacij Socialistične zveze za razvoj kmetijstva in za uveljavljanje naprednega gospodarjenja v industrijskih podjetjih, trgovini, obrti in podobno.

Glede tega so zadnji meseci lanskega leta, ko smo lahko opazili izredno živahnost organizacij Socialistične zveze pri obravnavanju posameznih problemov, tudi močna spodbuda za nadaljnje delo. Zlasti veliko so naredili na področju socialnega zavarovanja, kjer prav gotovo ne bi zabeležili tako lepih uspehov v tako kratkem času, če bi se za te probleme ne zavzele tudi organizacije Socialistične zveze. V industriji so v zadnjem obdobju bile ostro zastavljene predvsem tri naloge — povečati kvaliteto, proizvodnjo in izvoz, ter hkrati obdržati kontinuirano tempo industrijske proizvodnje, ki je v bistvu lahko tudi oena o dobrem ali slabem gospodarjenju. Ze prvi mesec tega leta nam kaže, da so naloge pravilno zastavljene in da tudi ne manjka odločnosti, da naloge izpolnijo.

Konference pa so še posebej poudarile potrebo po hitrejšem razvoju družbenega sektorja kmetijstva. Razumljivo je, da bo tu precej težav in da bo potrebno z elastičnimi ukrepi in z upoštevanjem posebnosti posameznih območij kar najbolj smotrno izkoristiti vse možnosti. Občinske konference so vsekakor pokazale, da se Socialistična zveza vedno bolj uveljavlja v duhu nove ustave kot najširša oblika samoupravljanja delovnih ljudi v komunah.

Veliki načrti

Kot smo izvedeli, bodo letos v šoštanjski občini napravili velik skok v porastu proizvodnje, ki bo predvidoma za 18 odstotkov večja. To bodo v glavnem dosegli skorajda 11 odstotki več zaposlenih ter s 7-odstotno večjo storilnostjo. Uspehi lanskega leta kažejo, da so te številke realne in plod temeljitih razprav, ki jasno kažejo, kako močno je razvito delavsko samoupravljanje. Na povečanje proizvodnje bo v največji meri vplivala razširitev proizvodnje tovarne gospodinjne opreme za več kot 100 odstotkov. Leto bo tudi zaposlila največ nove delovne sile. Velik del porasta pa je zapopaden v začetnih gradbenih delih energo kemičnega kombinata, katerega gradnja se bo začela takoj spomladi.

televizijski tednik

Leto XIII. — štev. 3
Celje 25. januarja 1963
GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE
DELOVNEGA LJUDSTVA
OKRAJA CELJE
ODGOVORNI UREDNIK
TONE MASLO
LIST IZDAJA IN TISKA
CASOPISNO PODJETJE
«CELJSKI TISK»
CENA IZVODU 20 DIN

Občinska konferenca SZDL v Celju

Osnovna naloga: KREPITI DRUŽBENO UPRAVLJANJE

Za celjsko občinsko konferenco Socialistične zveze, ki je bila pred dnevi v Celju, lahko povemo, da je dejansko odražala vse družbeno dogajanje v občini. Po številu in pestrosti problemov in po vsebini poročila in razprave delegatov sodeč, je socialistična zveza v celjski občini in vseh področjih odigrala vlogo najširše tribune delovnih ljudi. Zrelost vodenja in usmerjanja vsega družbenega življenja pa hkrati kaže, da se Socialistična zveza v celjski občini vedno bolj uveljavlja kot najširša politična opora in oblika samoupravljanja delovnih ljudi v komunah.

Poleg številnih delegatov sta se konference udeležili tudi ljudska poslanka Olga Vrabčič in članica Glavnega odbora SZDL Slovenije Vilma Gulovec. Predsednik občinskega odbora SZDL Marjan Ravnikar je v izčrpnem poročilu zelo konkretno nanizal in s številnimi podkrepi uspehe, ki so jih delovni ljudje v celjski občini dosegli. Skratka, konferenca je osvetlila uspehe pa tudi opozorila na pomanjkljivosti v delu. Zlasti pa je razveseljivo, da so delegati prepričljivo nakazali tudi smer nadaljnjega gospodarskega in družbenega razvoja.

Gospodarstvo v celjski občini je kljub nekaterim težavam, ki so ga lani spremljale, uspešno izpolnilo svoje planske obveznosti. Le v kmetijstvu, zaradi neugodnih vremenskih prilik, ni bilo takih uspehov kot je bilo pričakovati. Prvi dnevi letošnjega leta pa že kažejo, da bodo uspehi v gospodarstvu zlasti v industriji, najmanj takšni, kot jih bo začrtal občinski družbeni plan. Če pa bodo v delovni kolektivih poiskali tudi še dosle neizkoriščene notranje rezerve bodo planske naloge letos marsikje tudi presežene.

Predvidevajo, da se bo letos po...

večalo število zaposlenih komaj za 0,9%. To je razveseljiva ugotovitev, saj kaže, da bodo v gospodarskih organizacijah povečali produktivnost kar za 7%. Lani so v celjski občini dosegli tudi pomembne uspehe pri izvozu, saj se je le-ta povečal kar za 55,3% v primerjavi s predlanskim letom. Letos pa predvidevajo povečanje še za 20%.

V kmetijstvu so delegati predvsem poudarili potrebo po krepitvi kmetijske zadruge in obrata kmetijskega kombinata, ki bi naj proizvodnjo povečala in usmerila predvsem za potrebe celjskega trga. Tudi sodelovanje med zadrugo in kmetom, ki je v zadnjih letih nekoliko popustilo, bodo letos z raznimi kooperacijskimi oblikami

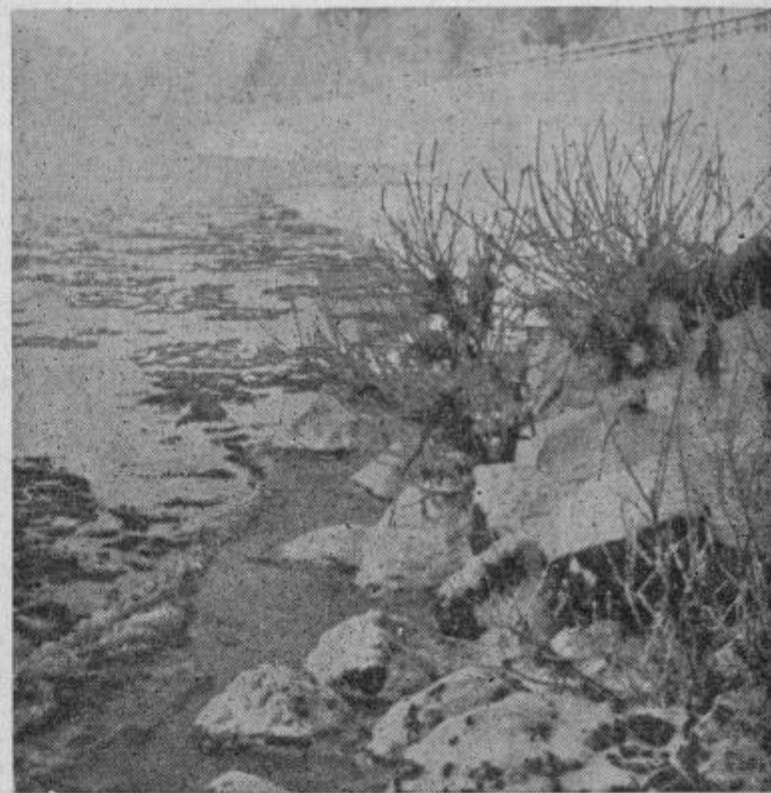
Zgoraj — delovno predsedstvo na občinski konferenci SZDL v Celju, desno predsednik Marjan Ravnikar bere poročilo. Spodaj — delegati in gostje med zasedanjem konference.

(Nadaljevanje na 2 strani)

izboljšali. Na konferenci je bilo tudi govora o občinski davčni politiki v kmetijstvu, ki ni bila vedno najboljše. Zato bodo letos občinske doklade pravilneje odmerili, dosledno upoštevajoč pri tem lego in rodnost zemlje.

Delo stanovanjskih in krajevnih skupnosti je bilo uspešno. Iz 30 milijonov din, ki so jih dobile lani krajevne skupnosti, je ob prizadevanju občanov ta vsota narasla na 70 milijonov din. Ker bodo z novo ustavo dobile krajevne skupnosti izredno važne naloge v skrbi za družbeni standard prebivalcev, bo odgovornost občinske in krajevnih organizacij Socialistične zveze pri usmerjanju krajevnih skupnosti toliko večja.

O investicijski izgradnji so menili, da nekatera vlaganja niso bila najbolj rentabilna. Daljša razprava se je razvila okrog novega hotela Celeia in obrata družbene prehrane v Gaberju, vendar je na kraju (kljub sicer nekaterim pomanjkljivostim pri gradnji in začetnim težavam poslovanja) prevladalo stališče, da sta objekta ekonomsko utemeljena in da je lokacija pravilna. Da bi v bodoče bila vlaganja v gospodarske in negospodarske investicije čim bolj smotrna, bo občinski odbor dal vse načrte prej v presojo volilcem, ki bodo o gradnjah izrekli zadnje besede.

Mraz po vsem svetu in tudi pri nas

Takega mraza kot letos meteorologi niso že dolgo zabeležili. Celo enotni si niso ali je bilo podobno kdaj v tem ali pa celo v preteklem stoletju. Zagotovo le trdijo, da zima v 1941., ki je hudo prizadela fašistični vojni stroj, ni bila tako mrzla kot letošnja. Če ravno namreč pri nas zaznamujemo v teh dneh velike težave — zlasti v prometu in deloma v industriji (separacija laškega rudnika nekaj časa ni obratovala) — pa so še hujše prizadete nekatere druge države.

Hvalevredna je ugotovitev, da so vse službe, ki navadno imajo precej težav ob podobnih primerih, letos odlično delovale. Tako so v celjskem okraju vse važnejše ceste prevozne. A tudi nekatere manj prometne žile so bile neprevozne le krajši čas, in sicer samo v dneh, ko je sneg nenehoma nalezaval. Nekoliko več težav je na znanih klančih — Trojane in na klančih na glavni cesti proti Mariboru. Vendar so s pravočasnim posipanjem cest tudi tu cestne uprave celjskega, ljubljanskega in mariborskega okraja osposobile varen promet.

Zanimali smo se tudi o prometnih nesrečah. Zvedeli smo, da je bilo v teh dneh razmeroma malo hujših prometnih nesreč. To pojasnjujejo s tem, da mnogi vozniki raje puščajo vozila v garažah, kot da bi se podali na tvegano pot. Neprimerno več nesreč je bilo v dneh poledice, ki je bila pred tem mrzlim obdobjem. Povedali so nam tudi, da so zaradi mraza zabeležili že precej primerov zamrzavanja pri avtomobilskih hladilnikih. Toda le v primerih, ko so

lastniki avtomobilov zaradi štednje opustili uporabo «antifrisa». S kurjavo je v teh dneh več težav, vendar še več z vodo. V mnogih hišah, kjer nimajo pravilno instaliranih vodovodnih napeljav, so namreč zaradi mraza popokale vodovodne cevi. V velikih blokih so si pomagali tako, da le za določen čas pustijo vodo v cevi — no družine imajo s tem več težav, nevarnosti, da bi cevi popokale, pa tako le ni.

V okoliških šolah v okraju so v zadnjih dneh zabeležili večje število izostankov, in sicer predvsem otrok iz oddaljenih krajev. No, zimske počitnice so to nevedčnost odpravile. Upamo le lahko, da bo do konca počitnic že tudi konec hudega mraza.

KOMUNISTI IZ ŽALSKE OBČINE SE PRIPRAVLJAJO NA

Obsežne naloge

Izredno razgibana dejavnost vseh družbenih organizacij v zadnjem obdobju in velike naloge, ki sta si jih zastavila zlasti industrija in kmetijstvo za naslednje obdobje, terjajo vse večjo angažiranost in odgovornost komunistov za uresničevanje posameznih nalog.

Zaradi tega so vse osnovne organizacije Zveze komunistov v žalski občini v zadnjih dneh pripravile posebne konference, kjer so podrobno obravnavali posamezne naloge, ki jim bo na njihovem območju v naslednjem obdobju potrebno posvetiti posebno pozornost.

V ospredju sta vsekakor gospodarstvo in kmetijstvo, razen tega pa še potrebo po še večjem prizadevanju za pravočasno dokončanje razmeroma velikih rekonstrukcijskih del doma in vseh industrijskih podjetjih v žalski občini. Vzpredno s tem imajo tudi glede proizvodnje in aktiviranja začetih investicij obsežne naloge, saj predvidevajo, da bodo povečali industrijsko proizvodnjo kar za okoli 25 odstotkov. Gre torej za izredno pomembno nalogo, ki pa je po mnenju komunistov iz žalske občine tesno povezana tudi s krepitvijo delavskega samoupravljanja.

V svojih razpravah na konferencah osnovnih organizacij posvečajo člani Zveze komunistov še posebno pozornost občinskemu statusu. Menijo, da je od temeljne listine v veliki meri odvisen v mnogem tudi nadaljni razvoj in gospodarska krepitev komun. Pri tem zlasti poudarjajo, da je v naslednjem obdobju s statutom potrebno zagotoviti javnost in demokratičnost dela občinskih in krajevnih organov, hkrati pa podrobno določiti pravice in tudi dolžnosti občanov.

Okrog 24. in 27. januarja lahke snežne padavine. V ostalem jasno in mrzlo. Konec januarja in prvi dne februarja burja.

VISOKO PRIZNANJE

Prvo obdobje Jugoslovanskih pionirskih iger pod geslom »leto telesne vzgoje mladih« je končano. Ne glede na to pa se bodo prizadevanja po množičnem in sistematičnem udejstvovanju mladine v telesni vzgoji nadaljevala. V prvi fazi JPI 1962 je od vseh pionirskih odredov na območju celjskega okraja dosegel največji uspeh odred »Franja Vrnunca« na hudinjski osnovni šoli, ki je v tem tekmovanju prejel celo zvezno nagrado v znesku 400.000 dinarjev. Enako priznanje pionirskih odredov v Sloveniji je prejel samo še odred na osnovni šoli v Žireh. Naša slika prikazuje skupino hudinjskih pionirk pri vajah v telovadnici. Hudinjskim pionirjem čestitamo k visokim in zaslužnim priznanjem.

Na podlagi izkušenj še k večjim uspehom

Občinska konferenca Socialistične zveze v Senthurju pri Celju je pokazala na vse gospodarske in družbene probleme, ki jih skušajo delovni ljudje sentjurske občine ob podpori Socialistične zveze in na podlagi pridobljenih izkušenj kar se da čim bolj zadovoljivo rešiti.

Poročilo predsednika občinskega odbora Socialistične zveze Jožeta Pečenka in razprava delegatov je usodno ocenila aktivnost Socialistične zveze v razvoju sentjurske komun. Ni naključje, da so na konferenci posvetili največ pozornosti kmetijstvu, saj se pretežna večina prebivalcev v tej občini še vedno bavi izključno s kmetijstvom, hkrati pa uspešno deluje tudi kmetijski kombinat, ki usmerja in razvija družbeni sektor kmetijske proizvodnje. Seveda so na konferenci posvetili dober del razprave tudi industrijskemu razvoju v občini, ki si tudi uspešno utira pot k napredku.

Večina gospodarskih organizacij je lani zadovoljivo izpolnila svoje naloge ter se uspešno vključila v izvoz. Zlasti lepe uspehe je doseglo podjetje »Alpos«, lesno industrijsko podjetje »Bohor« in kmetijski kombinat. Le mlado podjetje »Montana«, ki se ukvarja s proizvodnjo bentonitov, še ni doseglo zaželenih uspehov zaradi težav pri raziskavi terena in pičlo

odmerjenih sredstev v ta namen, vendar bodo v letošnjem letu s sodelovanjem z rudnikom Zabukovca in Gorenjem ter z boljšo organizacijo dela prav gotovo dosegli pri eksploataciji bentonitov boljše uspehe.

Razveseljiva je tudi ugotovitev, da je zlasti v lesni industriji lani padlo število zaposlenih, doseženi rezultati pa kažejo, da se je storilnost dvignila. To je vplivalo tudi na osebne dohodke, saj so jih v industriji povečali lani za 7 odstotkov, v kmetijstvu pa za 8,4 odstotka. Tudi razlike med najvišjimi in najnižjimi dohodki so se zmanjšale. Dohodkov preko 100 tisoč din ni bilo, medtem ko so se najnižji dohodki povečali in se gibljejo med 20 do 30 tisoč din.

Z novimi investicijskimi vlaganji se bo proizvodnja letos še povečala. V proizvodnjo in za potrebe družbenega standarda bodo vložili 500 milijonov din, od tega v kmetijsko proizvodnjo 380 milijonov. Poudarek bodo dali živinoreji in sadjarstvu, saj so tu največje možnosti za razvoj. Letos

Tempo dogodkov vpliva tudi na diplomatsko tehniko, vsaj tako bi lahko rekli ob neprestanih obiskih najvišjih predstavnikov, brez ozira na starost in daljavo. Ko to pišemo, se odpravljamo na pot v Pariz — Der Alte, stari Adenauer, nepomirljivi in menda nenadomestljivi pristaja hladne vojne na svetu. Medtem ko se je v vzhodnem Berlinu na kongresu SED zbral cvet socialističnih držav s Hruščovim na čelu, se v Bruslju na permanentnem sestanku zbirajo najvidnejši predstavniki zahodnega sveta. V ZDA se je mudil Fanfani, v Bonn kam priti Kennedy, medtem ko Brandt ni povabil Hruščova v zapadni Berlin, čeprav je ta skoraj potkal na županova vrata.

V zapadnem svetu je sad razgovora na Bahamskih otokih razburil de Gaulle. De Gaulle ne mara ubogati diktata anglosaksonskega sveta, noče biti mala Francija v veliki Evropi, marveč velika Francija v mali Evropi. Ima nekaj pokazati: Medtem ko je v gospodarski stiski Anglija, ko Zapadna Nemčija upogavlja recesijo svojega »buma«, ko se ZDA boje francoske agrarne politike v EGS, je de Gaulle dvignil Francijo iz sence drugorazredne sile po imenu na stopnjo gospodarske velesile in politične moči, brez katere ni možno realizirati ameriški koncept združene Evrope in enotne atlantske politike. De Gaulle se pri tem ni ustrašil niti osi Pariz—Bonn, samo zato, da bi bil proti osi Washington—London dovolj močan, on, Charles le Grand, kot ga radi imenujejo. Vse kaže, da ga ni mogoče odpraviti z eno terribilno atlantskega tabora niti z megalomanom, zdaj mu v Angliji očitajo izdajstvo Zapada. De Gaulle ne mara Anglije v EGS, češ, da Anglija preveč zahteva in premalo daje, ne mara ameriških »Polaris«, ker bi to pomenilo obremenitev za Francijo, a poleg tega »bomo nekoč imeli svoje rakete«.

Kaj bosta sklenila z Adenauerjem? Pravijo, da je Adenauer privolil na vse de Gaullove zahteve glede Anglije, da pa so storil vse za ponovno poenotenje atlantske gospodarske in politične strategije. Če tega ne bo mogoč, potem se bodo bruseljska naprežanja pogreznila v močvirje negotovosti. Morebiti igra de Gaulle na Zapadu res Kitajcem nekam podobno vlogo. Medtem ko se stališča na obeh straneh konsolidirajo in se ustvarja določeni minimalni sporazum med ZDA in SZ vsaj glede atomskih poskusov, je kitajski delegat na berlinskem kongresu spet surovo napadel Jugoslavijo in s tem seveda tudi vse tisto, kar se je zadnje čase izgradilo med našimi in sovjetskimi koncepcijami, posebno v pogledu koeksistence in miru na svetu. Taka eksplozija megalomanije nujno povzroča padec delnic, delnic miru in s tem zaupanja v mirno ustvarjalno delo, posebno če se to zgodi na kongresu, kjer je Hruščov ponudil pipo ideološkega miru. Vse kaže, da imajo prav tisti, ki so pričakovali odkrito polemiko med LR Kitajsko in SZ, ne več preko Albanije in Jugoslavije. Kakšna blaznost v tem trenutku delati na to, da postane ves svet en sam krematorij, kakor je dejal v Berlinu naš Vlahović!

Posebno velja to v trenutku, ko se na obeh straneh kažejo določene znamenja za vsaj delni sporazum med Zapadom in Vzhodom. Celo Kennedy je v svoji poslanici to priznal, čeprav je pozval k »budnosti« in to budnost tudi z vojnim proračunom pokazal. »Če bo SZ za mir, za mirno tekmovalnost, bomo tudi mi, če pa ne bo, bomo imeli orožje pripravljeno«. To sicer ni najbolje, če si nasprotnika vse očitata drug drugemu, nič krivde pa ne vidita pri sebi, vendar je formulacija v Kennedyjevi poslanici vsaj embrionalni optimizem. »Sporazumevanje bo zelo široko: glede Berlina, jugovzhodne Azije — tu gre Din Dien zelo slabo —, atomskih poskusov, nadzora nad nenadnim napadom in napolned seve še glede splošne in popolne razorožitve. A to je že visok cilj. SZ je odgovorila z orjaškim gospodarskim planom, posebno v pogledu kemične industrije, najte, prometa in energetike, odgovor pa je bil vsaj s strani ZDA in Zapadne Nemčije v stilu embarga, produkt hladne vojne. Naj bi OZN dobila tako moč, da bi sleherniku onemogočila ofenzivno politiko. T. O.

Z občinske konference SZDL Šmarje pri Jelšah

Gospodarstvo v ospredju

V SOBOTO JE BILA V ROGAŠKI SLATINI OBČINSKA KONFERENCA SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNIH LJUDI ZA OBMOČJE ŠMARŠKE OBČINE. RAZEN ŠTEVILNIH DELEGATOV IZ VSEH KRAJEV OBČINE SE JE KONFERENCA UDELEŽIL TUDI PREDSEDNIK OKRAJNEGA ODBORA SZDL ZA CELJSKI OKRAJ INŽ. A N D R E J M A R I N C.

Konferenca je dokaj kritično pregledala doseganje delo in zlasti poudarila, da se spričo prizadevanja vseh činiteljev družbenega življenja odpirajo tem krajem, ki so veskozi veljali za nerazvito področje, ugodnejše perspektive. Predsednik občinskega odbora SZDL v Šmarju, tovariš Rudi

PREBERITE TUDI TO:

Še o pokojninah

V zadnjem času upokojeenci precej razpravljajo in ugibajo o pripravah novega zakona o pokojninah. Izkušnje so namreč pokazale, da bo novi zakon moral marsikaj spremeniti, podobne pa so bile tudi sugestije poslancev Zvezne ljudske skupščine. O podrobnostih je prav gotovo še preuranjeno govoriti, vendar lahko že sedaj povemo, da bodo znatne spremembe glede staža, ki je potreben za pridobitev pravice do pokojnine. Istočasno pa se sedaj velja pripomniti, da posamezni organi izdelujejo poseben sistem, ki bo zagotovil avtomatično povečanje pokojnin z ustreznim povečanjem ravni osebnih dohodkov zaposlenih delavcev. Predpisi bodo omogočevali tudi, da bodo starejši ljudje, ki imajo že izpolnjene pogoje za pokojnino, lahko delali tudi naprej, če je to v interesu podjetja, v katerem so zaposleni.

Osnova za izpolnitev pokojninskega staža bo predvidoma 40 let zaposlitve ali 60. leto življenja. Za žene se te osnovne norme znižajo za pet let.

Tretja pomembna novost, ki jo predvidevajo je, da bodo zaposleni lahko nastopili pokojninsko dobo že pred dopolnitvijo osnovnih norm. Seveda bo v tem primeru tudi pokojnina ustrezno zmanjšana.

Vendar je potrebno poudariti, da gre le za predloge, ki bodo še predmet širokih obravnav in je o končni obliki novega zakona, ki ga upokojeenci že pričakujejo, z zanesljivostjo le težko govoriti.

Izredno živahno obdobje

Pred dnevi je občinski odbor Socialistične zveze v Zalcu obravnaval podrobno analizo krajevnih konferenc. Kljub temu, da so spričo velikega števila razprav o predosnutku ustave računali na nekoliko manjši obisk na krajevnih konferencah SZDL, so te bile izredno lepo obiskane. Mali rekord so dosegli v Preboldu, kjer se je krajevne konference udeležilo kar 315 občanov. Podobno je bilo tudi v Braslovčah in v Petrovčah. Nekoliko slabša pa je bila udeležba v Libojah in v Taboru.

Zanimivo je, tako je pokazala analiza, da letos niso več prevladovali drobni komunalni problemi. V razpravah so člani Socialistične zveze zlasti podrobno govorili o nekaterih posebnih problemih v kmetijstvu in o nalogah gospodarstva, ki se letos prvič resneje pojavljajo na sestankih Socialistične zveze.

Zanimiva pa je ugotovitev, da so letos krajevni odbori Socialistične zveze posvetili posebno pozornost dejavnosti krajevnih društev in delovanju klubskemu življenju. Menijo namreč, da je prav v Savinjski dolini največ pogojev za uspešno delo društev.

Vzpodbudna pa je ugotovitev, da so prebivalci zelo konstruktivno razpravljali o nekaterih problemih oskrbe industrijskih krajev in sedanjih težav zaradi razmeroma visokih cen kmetijskim pridelkom. Večinoma so sodili, da bo potrebno urediti primerne prodajalne.

POVSOD AKTIVNI

Na občnem zboru Zveze borcev v Slovenskih Konjicah so ugotovili, da večina članov te organizacije aktivno sodeluje v različnih organih upravljanja in političnem življenju. Lep napredek so v minulnem razdobju dosegli pri strokovnem izobraževanju, saj so mnogi člani Zveze borcev opravili izpite za kvalificirane delavce. Predlagali so, da bi tiste delavce — člane ZB, ki so pridobili potrebno kvalifikacijo, razporedili na primerna delovna mesta.

Lešnik je na konferenci med drugim dejal:

»Prav gotovo je Socialistična zveza pri nas postala pobudnik za večino podobnih akcij. Na tem področju smo veliko naredili, vendar pa sodim, da imamo še veliko možnosti in da lahko naredimo še več. Opozoril bi, da sedaj, ko je dejavnost Socialistične zveze na višku, se ne smemo uspraviti. Sedanje živahno obdobje nam je namreč lahko močna opora za nadaljnje delo.«

Konferenca je razen nekaterih organizacijskih problemov zlasti podrobno obravnavala vprašanja nadaljnega razvoja industrije, nadalje potrebo po hitrejši krepitvi družbenega sektorja kmetijstva in seveda tudi pereče probleme turizma.

Industrije je v šmarskem koncu malo — zaradi tega pa je tudi razumljivo, da so prav na tem področju močno občutljivi na posamezne pojave, ki bi lahko razvjo industrije v šmarski občini škodovali. Na konferenci so predvsem poudarili izredno lepe uspehe največjega njihovega podjetja — Steklarne. Hkrati pa so pohvalili tudi prizadevanje lesnega obrata »Bohor« v Mestinju za poživitev izvoza. Menili so, da bodo v tem obratu naredili še precej več, če bodo nove stroje in ves sistem dela prilagodili osnovni zahtevi — izboljšavi kvalitete in

Nadaljevanje s 1. strani

OSNOVNA NALOGA: KREPITI DRUŽBENO UPRAVLJANJE

Pri komunalnih delih bo letos osrednji problem ureditev vodovoda v Celju. Za mesto, ki se iz leta v leto vedno bolj razvija, sedanje zanjete vode pri Vitanju ne zadošča več. Pitne vode vedno bolj primanjkuje. Zato bo občina letos strnila kar se da največ sredstev za razširitev vodovoda iz Vitanja. Tu velja pripomniti, da črpalnice vode v Medlogu ni zavarovano z zaščitnim pasom. Da ne bi prišlo do okužb, vodo v zadnjem času tudi klorirajo. Vsa dela pri razširitvi vodovoda bodo veljala blizu pol milijarde din. Ker Celje nima primerne mlečne restavracije, bo še letos v Miklošičevi ulici podjetje »Mleko« uredilo sodobno mlečno restavracijo.

Lani so se osebni dohodki zaradi izpolnitve pravilnikov o delitvi osebnega dohodka ustvarili in ni bilo večjih odstopanj od načela nagrajevanja po delu. Tudi letos se bodo osebni dohodki povečali le v toliko, v kolikor se bo povečala tudi produktivnost. Proračunska potrošnja se bo povečala le za 6,7%, čeprav bi bile potrebe znatno večje. Tako omejitev bo narekovala veliko proračunsko varčevanje. Kljub težavam, ki bodo s tem zadele občinski proračun, pa je tako stališče pravilno, saj bi bil sicer prizadet osebni standard občanov.

Veliko pozornost je konferenca posvetila vzgoji mladine in obsodila nekatere pojave, ki mečejo slabo luto na mladino in starše. V razpravi so nanizali primere, ko starejši mlade ljudi zastopavljajo in zavirajo pri delu, hkrati pa so obsodili sicer majhen del mladine, ki je zašla na stranpoti. V Celju je bilo zadnje čase opaziti

zniževanju proizvodnih stroškov. Ta obrat ima prav na teh dveh področjih še precej notranjih rezerv, ki jih kaže izrabiti.

Ni čudno, da so se kmetijstvo in kmetijski problemi kot rdeča nit vlekli skozi vso razpravo. Šmarska občina je pretežno kmetijska in od razvoja kmetijstva razumljivo pričakuje največje prednosti. Doslej so jim primanjkovali ustrezní regionalni načrti za razvoj specializirane kmetijske proizvodnje za trg. Sodijo, da bo to slabost v prihodnjem obdobju potrebno odpraviti, kajti tudi razvoj kmetijstva temelji predvsem na načrtnosti in smotrnem investiranju, kar omogoča rentabilno proizvodnjo.

Konferenca je tudi zelo kritično obdelala nekatere probleme šolstva. Značilno za to območje je namreč, da je večina šolnikov mlajših in se zaradi tega vsiljuje potreba po dodatnem izobraževanju. Še enkrat pa so obsodili pojave, ko se nekatere nujnosti in dobri predlogi zavračajo zaradi osebnih težej. Hkrati pa so menili, da bodo v občini v naslednjem obdobju morali posvetiti nekoliko več pozornosti vzdrževanju šolskih poslopj in obnovi nekaterih zelo starih šol.

Po daljši razpravi o problemih trgovine so bili delegati enotni v mnenju, da je koristno, če do kraja izvedejo integracijo trgovskih podjetij. Tako bi namreč osrednje trgovsko podjetje razpolagalo z okoli 30 milijonov dinarjev v skladih, kar bi bistveno spremenilo pogoje za nadaljnji razvoj trgovine. Gradili bi lahko nove lokale, obnovili pa bi tudi nekatere že dotrajale trgovine.

Zimska slika iz Slovenskih Konjic

Premalo o industriji

DOBRO OBISKANI OBČINSKI KONFERENCI SOCIALISTIČNE ZVEZE V SLOVENSkih KONJICAH SO RAZPRAVLJALI PREDVSEM O PROBLEMIH V KMETIJSTVU IN O ORGANIZACIJSKIH VPRAŠANJH, ČEPRAV JE PREDSEDNIK OBČINSKEGA ODBORA SOCIALISTIČNE ZVEZE TOVARIS MAROVSEK V PODROBNI ANALIZI NAKAZAL STANJE V INDUSTRIJI IN DRUGIH GOSPODARSKIH DEJAVNOSTIH.

Nedavna občinska konferenca Socialistične zveze v Slov. Konjicah je posvetila glavno skrb neštetim perečim vprašanjem v kmetijstvu, ki predstavlja le dobre 5 odstotke celotnega bruto proizvoda v občini. Tako so bili mnenja, da bodo morali čimprej ustanoviti sklad za nakup kmetijskih zemljišč, kajti le s prispevkom gospodarskih organizacij bo mož zagotoviti pospešen proces podružabljanja zemlje in s tem hitrejšo rast sodobne kmetijske proizvodnje. Gospodarstvo konjske občine se uspešno razvija. Letos bodo povečali družbeni bruto proizvod kar za 12 odstotkov, tako da bodo dosegli 11,5 milijarde dinarjev. Od tega pa odpade kar 10 milijard na industrijo. Prav lanskoletne težave v industriji so najboljši znak, da so stalni stiki družbenih organizacij s kolektivni potrebni, kajti le s poznavanjem razmer je možno vplivati na dogajanja. Težko je razumljivo, da na konferenci nihče iz gospodarskih organizacij ni čutil potrebe, da bi razpravljali o tej problematiki.

Delegati so nakazali potrebo po razvoju uslužnostnih obrti v okviru krajevnih skupnosti, bili pa so tudi mnenja, da strokovne službe v podjetjih ne odigravo v celoti svoje naloge do samoupravnih organov podjetij. Ne dovolj preverjene analize so čestokrat vzrok nepravilnih odločitev. Prav tako je razprava nakazala potrebo po razširitvi varstva šolskih otrok.

Kot najvažnejšo nalogo pa so si zadali povečanje števila članstva, saj je v celotni občini včlanjenih le dobra polovica vplačev. So tudi krajevni odbori, kjer imajo le okrog 35 odstotkov volivcev v vrstah Socialistične zveze.

V razpravi je sodeloval tudi sekretar okrajnega odbora Socialistične zveze tovariš Janko Zevart, ki je pohvalil prizadevanja v kmetijstvu in naglasil, da je bilo odločno premalo govora o delu gospodarskih organizacij.

GOSPODARSKE INFORMACIJE O STROKOVNEM IZOBRAZEVANJU

Nedavno je izšla prva številka Gospodarskih informacij v letošnjem letu oziroma 39. po vrsti. Številka je skoraj v celoti posvečena strokovnemu izobraževanju. Tako je uvodnik »Strokovno izobraževanje zahteva združitev vseh sil« napisal prof. Ivan Bertonec.

Zavoda za strokovno izobraževanje LRS v Ljubljani. Razen tega so objavljeni še prispevki: Svetomira Drogenika: Razvoj in organizacija izobraževalne dejavnosti v industriji okraja Celje, Alojza Selana: Izobraževalni center v službi kadrovske politike ni eden izmed važnih činiteljev pri preskrbi za večjo produktivnost v Tovarni nogavic Polzela, Bože Dojer in Ivanka Kantušer: Razvoj in perspektiva centra za izobraževanje kadrov v tovarni perila Toper Celje ter Antona Kljarja: Solski industrijsko kovinarski center v Storah in njegova vloga pri izobraževanju strokovnih kadrov za podjetja v celjskem industrijskem bazenu.

Razširjenost tiska

V ŠOŠTANJSKI OBČINI

Po zadnjih ugotovitvah občinskega odbora Socialistične zveze v Šoštanju je v šoštanski občini izredno močno razširjen tisk, saj ima skorajda vsak drugi občan po en časopis. Skupno število naročnikov se je od leta 1960 dvignilo za več kot 3.000 in je danes 8.925 naročnikov raznih listov.

Vodilni list je Delo s 1298 naročniki, sledi pa mu takoj Celjski tednik s 1250 naročniki. Za njim je Večer s 1055 naročniki, zatem Delavska enotnost in ostali.

Ni pa preveč razveseljujo dejstvo, da sta »Mladina« in »Komunist« v občutnem opadanju. Presenetljivo pa je število naročnikov na reviji »Naša žena«, saj ima absolutno prvenstvo z 2056 naročniki.

Tudi v laški občini pospešujejo izvoz

Podjetja laške občine so lani v glavnem prekoračila svoje izvozne obveznosti in vse kaže, da bodo v letošnjem letu izvoz še povečala. Tako je tovarna lesne galanterije v Rimskih Toplicah izvozila za 28 odstotkov več, kot je predvidevala. Podjetje »Bor« pa ima že sedaj sklenjenih pogodb za izvoz v vrednosti 14,5 milijona dinarjev, medtem ko je lani izvozilo le za 4 milijone dinarjev.

Velike spremembe pa predvidevajo v pivovarni. Izvedli bodo rekonstrukcijo varilnice ter naprav za vrenje in hlajenje piva. Z novogradnjo sladarne ne bodo več vezani na uvoz slada. Proizvodnjo bodo dvignili kar za 50 odstotkov. Z nabavo pasterezatorja pa bodo na široko odprli meje za izvoz. Tudi kmetijska zadruga meni, da bo izvoz živine, lesa in drugih poljedelskih pridelkov zvišala za vrednost 10 milijonov. Kot kaže bodo v letu 1963 skupno izvozili v vrednosti preko 300 milijonov dinarjev, kar je lep uspeh.

Javoz je daleč uspel

Prav tako kot drugod je tudi v konjski občini v zadnjih mesecih preteklega leta proizvodnja hitreje naraščala, vendar pa ni uspela v celoti realizirati predvidevanja. Tako je bil zastoj v kovinski industriji kar za 18,6 odstotkov, medtem ko znaša izpad planskih nalog v občinskem merilu 8,5 odstotkov. Najbolje sta izpolnili svojo obveznost gospodarski organizaciji. Lesno industrijsko podjetje in usnjarna »Konus«. Tako je LIP presegel za 16,2 odstotka predlansko proizvodnjo, medtem ko je »Konus« ostal na nivoju proizvodnje leta 1961. Vsa ostala podjetja pa so dosegla celo manj kot v letu 1961. S pripojitvijo nekaterih obrtnih podjetij k industriji in kmetijski zadruzi je obrt uspela preseči predvidevanja za celih 30 odstotkov, kar je lep uspeh.

Ugodnejša pa je slika izvoza v konjski občini. Vsa štiri podjetja, ki izvažajo, so skupno prekoračila predviden izvoz za 26,2 odstotka in so izvozila v vrednosti 1.677.794 dolarjev. In prav Konus je v izvozu vodilen, saj je celo korigirani plan prekoračil za 80 odstotkov.

V letošnjem letu želijo doseči vrednost 2 milijonov dolarjev pri izvozu. Največja izvoznika v konjski občini sta Konus in LIP. Podjetja so z uspehi v izvozu zadovoljna, saj to kaže, da so njihovi izdelki kvalitetni.

Povprečni osebni dohodki v industriji se gibljejo od 18.500 do 31.900 din. Malo slabše pa kaže v negospodarski dejavnosti, kjer je ta povprečni razpon večji, in sicer od 18.333 do 61.556 dinarjev.

SEJA ZADRUŽNEGA SVETA KZ SAVINJSKA DOLINA

TRI VE LIKE NALO EG

Pred dnevi je zasedal v Zalcu zadrudni svet kmetijske zadruge »Savinjska dolina«. Člani zadrudnega sveta so pregledali dosedanje delo in uspehe zadruge, hkrati pa so obravnavali podroben akcijski program za letošnje leto. Pri oceni lanskega leta delo

Osrednja klavnica

Pred časom so bile razprave o osrednji klavnici za območje celjskega okraja zelo živahne, mestoma tudi celo preživahne. No, končno so vprašanje rešili tako, da sta se žalski in šentjurski kombinat, ki si je že zgradil novo klavnico za svoje območje, domenila, da bo šentjurska klavnica poslovala le do dokončne zgraditve osrednje klavnice, ki jo gradijo v Celju. Lani so tako za začetna dela za osrednjo klavnico investirali že okoli 100 milijonov dinarjev. Letos pa bodo z deli nadaljevali s pospešenim tempom.

Vprašanje pa je znova postalo vsaj na videz aktualno — torej ali osrednja klavnica, ali v vsaki komuni po ena manjša klavnica? Problem so znova sprožili v šmarnski občini, in sicer na občinski konferenci Socialistične zveze delovnih ljudi. Menili so namreč, da bi spriču prizadevanja kmetijske organizacije na tem področju, da svoje pridelke finalizirajo, bilo umestno zgraditi tudi sodobno klavnico.

No, že v razpravi se je pokazalo, da niso vsi istega mnenja. Gotovo je namreč lahko velika in sodobno urejena klavnica za območje vsega okraja neprimerno bolj ekonomična in tudi primernejša za izvajanje obsežnih nalog, glede izvoza mesa in mesnih izdelkov. Razen tega pa je tudi jasno, da bi graditev več malih klavnica bilo drobljenje investicijskih sredstev, ki so v kmetijstvu tudi za druge potrebe izredno pomembna. Zaradi tega ne kaže v šmarnski občini graditi večjo klavnico, temveč bi bilo potrebno misliti na ureditev sedanjih klavnica in kapacitet in zgraditev primernih hladilnih naprav, ki bi jih pozneje lahko koristili tudi za druge potrebe. Podobno pot so namreč ubrali tudi v Šentjurju.

Zaradi tega tudi ne moremo reči, da se vprašanje osrednje klavnice postavlja kot problem v tej luči, dejanski problem pa obstaja v tem, da je potrebno osrednjo klavnico čim hitreje zgraditi, in gotovo bo v korist vseh kmetijskih organizacij na območju celjskega okraja, če bo ta naloga kmalu uresničena.

velja pripomniti, da so na območju žalske kmetijske zadruge zabeležili izredno lepe uspehe. Kljub zelo napetim planskim obveznostim, so le-te preseglji za domala 3 odstotke, in sicer kljub slabi sadni letini in nekoliko zmanjšanim donosom pri hmelju. Vsekakor pa je za preteklo obdobje na tem območju značilno znatno zniževanje stroškov. Tako nam finančni pokazatelji kažejo, da je celotni dohodek zadruge v 1962 letu porasel za 21 odstotkov v primerjavi z letom 1961; v istem času pa so stroški proizvodnje porasli le za okoli 15 odstotkov. To ugodno razmerje je imelo zelo pozitivne posledice tudi pri nadaljnji delitvi dohodka. Čisti dohodek je porasel kar za 50 odstotkov, skladi podjetja pa celo za 175 odstotkov.

Na zadrudnem svetu so kritično ocenili tudi nekatere slabosti pri doseganju delu. Tako so menili, da je nedoslednost pri izpolnjevanju pogodb — zlasti glede krompirja — vplivalo na manjše rezultate zadruge. Istočasno pa so grajali tudi nekatere organizacijske slabosti, ki jih bo v naslednjem obdobju prav gotovo potrebno popraviti.

Ko so obravnavali akcijski program dela kmetijske zadruge v letošnjem letu, so poudarili predvsem tri osnovne naloge: **povečevanje hektarskih donosov, krepitev poslovnega sočelovanja med zadrugo in zadrudniki in jačanje žividnejskega fonda.**

Zanimiva je ugotovitev, da so se pri prvi pomembnejši nalogi ustavili zlasti pri vrtninah, ki so v letošnjem akcijskem programu

močno poudarjene. Bržčas se bodo glede na vso kooperativno proizvodnjo povzpelle za hmeljem in živino na tretje mesto. Veliko pa letos pričakujejo od sadjarstva, saj po normalnem ciklusu lahko letos računamo na zelo ugodno sadno letino.

Glede živine so poudarili, da bo letos potrebno nekoliko skrajšati odkup živine in posvetiti posebno pozornost povečanju stalaža na posestvih. Medtem ko so lani odkupili okoli dva tisoč telet, sodijo, da bodo letos odkupili za tretjino manj. Gre torej za načrtno akcijo, ki stremi za tem, da bi preprečili obubožanje živinskega stalaža na kmetijah.

Posebnost letošnjih prizadevanj na žalskem območju pa bo težnja, da bi kar največ blagovnih viškov posredovali zunanjemu trgu. Sodijo namreč, da bi okoli 55 odstotkov proizvodnje posredovali domačemu trgu, okoli 45 odstotkov pa po načrtu nameravajo izvoziti.

Obisk pri podjetju „KOVO“ na Vranskem

Zadnji meseci so bili uspešni

Pred kratkim smo na Vranskem obiskali v tem kraju največje podjetje — »Kovo«. Dejansko gre za obrtni center, ki so ga ustanovili z združitvijo osrednje obrata »Kovo« z ostalimi obrtnimi delavnicami. S tem je podjetje dobilo trdnjšo gospodarsko osnovo, večje možnosti za razvoj,

a tudi večje odgovornosti. Za njih je lani bilo zlasti značilno zadnje obdobje leta, ko so uspeli nadoknaditi delni zaostanek iz začetka leta in ko so z večjim prizadevanjem uspeli ustvariti tudi znatnejša sredstva za osebne dohodke. Tako so lahko dvignili v povprečju osebne dohodke kar za okoli 17 odstotkov.

Se vedno pa je pri njih osrednji problem vprašanje obratnih sredstev. Sodijo, da bi rabilj za nemoteno poslovanje vsaj 70 milijonov dinarjev, imajo pa komaj polovico. Razumljivo je, da je ta slabost bistveno vplivala tudi na operativno sposobnost podjetja. Istočasno pa jih sili, da se vse bolj usmerjajo na izdelovanje proizvodov, ki se hitro prelivajo v tržno proizvodnjo in pri katerih ni veliko polproizvodov. Nedovršena proizvodnja je namreč v pogojih primanjlovanja obratnih sredstev lahko izredno močna zavora za razvoj podjetja.

Za podjetje »Kovo« je zlasti značilno, da je uspel navezati sti-

ke za plodno kooperativno sodelovanje z nekaterimi velikimi podjetji — na Vranskem tako izdelujejo celo nekatere elemente za brodogradnjo.

Ko so ob koncu leta analizirali dosedanje delo, so zlasti poudarili, da bo v letošnjem obdobju potrebno posvetiti še veliko večjo pozornost nadaljnjemu povečanju proizvodnosti, za kar obstajajo v podjetju zlasti velike notranje rezerve. Pri tem so tudi poudarili, da je nadaljnji porast osebnih dohodkov zlasti odvisen od uspeha kolektiva na tem področju.

Istočasno pa so veliko razpravljali tudi o perečih problemih obratnih prostorov. Zaenkrat se najbolj ustrežajo prostori usnjare, a tudi ta še ni dokončno zgrajena. Zaradi tega bo v naslednjem obdobju potrebno posvetiti temu problemu še posebno skrb. Kajti raztresenost obratov in neprimerni prostori za ureditev smotrnega in ekonomičnejšega tehnološkega postopka bistveno povečujejo tudi stroške proizvodnje, kar gotovo slabo vpliva na prizadevanja kolektiva, da bi povečali dohodek podjetja. Vendar so na Vranskem optimistično razpoloženi in menijo, da bodo v nekaj letih uspeli urediti boljše pogoje za poslovanje podjetja.

—le

Iščemo grešnega kozla

O žalskem zdravstvenem domu je bilo že veliko napisanega. V zadnjem času pa je zraven vsega v kolektivu vzbudilo hudo kri delo komisije, ki jo je izbral uradni odbor in ki je pregledala izplačila osebnih dohodkov v zadnjem letu.

Komisija je svoje delo skrbno opravila in z zapisnikom upravnim organom pojasnila nekatere kričeče slabosti. Tako je med 61 uslužbenecih le 12 dobilo pravilno izplačane osebne dohodke, ali samo 20 odstotkov. V večini primerov pa so nekateri mimo določil o izplačilih osebnih dohodkov in mimo ustreznih predpisov sprejemali previsoke osebne dohodke. Na ta način je bilo v žalskem zdravstvenem domu preveč izplačil za osebne dohodke za skupaj preko 600 tisoč dinarjev, ali drugače (če vračunamo družbene prispevke od osebnih dohodkov) preko milijon dinarjev. Le v treh

primerih (!) pa so dobili zaposleni manjše osebne dohodke kot bi jih morali dobiti.

V tem primeru gre gotovo za notranjo slabost, ki jo bo potrebno popraviti. Vendar je ob tem zaskrbljujoče dejstvo, da so člani upravnega odbora, potem ko so zvedeli, da se za zadevo zanimali tudi občinski forumi, začeli razpravljati predvsem o tem: **»KDO JE POVEDAL, DA Z NAŠIMI OSEBNIMI DOHODKI NEKAJ NI V REDU?«**

Res je sicer, da je pravilno, če nekatere slabosti v posameznih kolektivih sami urejajo, vendar nikakor ni res, da ustreznih organov o nekaterih slabostih — zlasti če te niso neznatne — ne bi smeli razpravljati. Najbolj obsojana vredno pa je, če se kolektiv namesto, da bi iskal poti in način, da zadevo popravi, najprej loti iskanja človeka, ki naj bi zadevo »POVEDAL« občinskim organom. Navsezadnje zadeva izvenitako, kot da bi lovili čarovnico — namen (morda podzavesten) pa je prav gotovo preprečiti, da bi kdaj drugič prišlo slabosti na rešeto javne obravnave. Da tako ravnanje ni najbolj umestno, ni potrebno ponavljati.

Pripomniti pa je morda treba, da se nam vsiljuje zelo ostro vprašanje: **Kdo naj bi po logiki »iskanja čarovnice« bil bolj kriv — tisti, ki je delal napake ali tisti, ki je napake odkril po službeni dolžnosti.** Mile

Sneg in avtobusno postajališče

Odkar imamo v Celju lokalni avtobusni promet, je tudi povezovala v okolice mesta mnogo boljša. Ko pa je zapadel sneg, se je v prometu pojavila nova pomanjkljivost, ki se ga trdovratno drži. Na postajališču pri bolnici potniki komaj izstopajo, tako visok je sneg, ki se je nagrmadil ob robu pločnika.

Kako naj tam izstopa bolnik, ki je namenjen v bolnico, in ima slabe noge? Kako naj izstopi žena, ki pričakuje otroka? Mislim, da bi se res lahko našel kdo, ki bi ta sneg odstranil. Kaj pravite, kdo neki naj bi to bil?

vseh prebivalcev kraja in ustrežno pozornost komune in družbe do nadaljnega razvoja turizma na našem območju.

Najprej si moramo biti na jasnem, da se tudi struktura turističnega menija. Vse bolj prevladuje potujoči turizem, ki ga v nek turistični kraj ne vabi samo neka zanimivost (na primer naši lešči vreleci), temveč ugodje in zadovoljstvo.

Zaradi tega menim, da bomo morali v naslednjem obdobju posvetiti posebno pozornost ureditvi krajev v okolici, nadalje urejati bomo morali izletniške postojanke in skrbeti za razvedrilo gostov. Istočasno pa bo potrebno poskrbeti, da bo urejena trgovska mreža, obrt in podobno. Gre za res velike naloge, ki bodo terjale tudi precejšnja sredstva. Razen tega pa ostane še naprej kot primarna naloga seveda ureditev sodobne ceste do Podplata. Zaradi tega je umljivo, da vseh potrebnih investicijskih bremen ne bo zmogla niti Rogaška Slatina niti šmarnska komuna. Skratka potrebna nam je pomoč. Istočasno pa menim, da se bodo vložena sredstva hitro obrestovala.

— mi.

Ali nas bo še dolgo zeblo

Zima je za otroke res zanimiv pojav, prijetna zima je celo zanimiva tudi za starejše, taka zima, kot letošnja, pa je le nekoli-ko prehuda.

Vendar zadovoljni smo lahko, da se lahko vsaj ogrejemo v toplih prostorih. Toda ali se lahko povsod in v vsaki družini ogrejejo? To nas je zanimalo, ko smo poklicali telefonsko številko 32-42, se pravi upravo »Kuriva«. Tako le so nam odgovorili:

Letošnja zima je presenetila večino družin in ustanov. Tako hude zime pač nihče ni pričakoval, navsezadnje tudi meteorologi ne. Razumljivo je, da je povpraševanje po premozi zaradi mraza hitro poraslo, istočasno pa se je nekaterim ustanovam in šolam maščevala brezskrbnost v poletnih mesecih, ko je bilo premoza več. No, resnici na ljubo, nekateri so imeli težave zaradi skladišč ali pa niso imeli potrebnih sredstev.

Tako je v teh dneh povpraševanje vse večje. Zraven pa separacija pri laškem rudniku že nekaj časa zaradi mraza stoji, no in če zima ne bo popustila lahko pride do zastoja v proizvodnji še v drugih premoznikih. Tedaj bomo res lahko govorili o krizi.

Zaenkrat pa le uspevamo nekako zadovoljiti potrebe. Prednost imajo seveda veliki potrošniki, saj bi sicer lahko omrtvili gospodarsko dejavnost. A tudi na družine nismo pozabili. Zaradi tega skrbimo, da vsaj del dnevne prodaje dobijo tudi zasebniki, ki so v teh dneh navadno zadovoljni tudi z manjšimi količinami. Zanimiva je tudi ugotovitev, da so prebivalci sami začeli smotrno izkoriščati kurivo in štediti.

V teh dneh prodamo okoli 200 ton premoza dnevno, kar je zelo veliko. V veliko pomoč nam je predvsem redna dobava velenjskega lignita, čeravno zimski meseci tudi glede lignita doslej niso bili najugodnejši.

Sodimo, da se bo v naslednjih dneh vsaj nekoliko stanje popravilo zaradi šolskih počitnic, kajti razumljivo v teh dneh na šolah ne bodo kurili.

Velika nevarnost pa je lahko podaljšanje zimskih mrzlih dni. No, tedaj bo pač potrebno uveljaviti nekatere dodatne ukrepe. Tako je zanimivo tudi dejstvo, da si nekatera gospodinjstva že pomagajo z električnim ogrevanjem.

SLEDNJIČ URBANISTIČNI NAČRT

V letošnjem letu bo izdelan urbanistični načrt za Slov. Konjice in bližnje okolice. Tako bo mesto v razširitev industrije, obrti, trgovine in stanovanjske izgradnje dobilo v bodoče primerno estetsko osnovo.

V. L.

ZBOR FILATELISTOV

Pretekli teden je imelo celjsko filatelistično društvo svoj redni letni občni zbor. Poleg članstva so se občnega zbora udeležili tudi predstavniki mariborskih filatelistov. Po poročilu predsednika so v živahni razpravi sklenili, da bodo poslali deputacijo k predsedniku filatelistične zveze, da bi

uredili nekatere aktualne probleme slovenskih filatelistov.

Verjetno bodo v tej sezoni pripravili tudi filatelistično srečanje v Celovcu, sklenili pa so, da predlagajo filatelistični zvezci, da bi dr. Svabiča — kot znanega komponista in dr. Lavriča — priznana zdravnikova upodobila na znamkah.

TURIZEM V PRECEPU

Po uvedbi ostrejših kriterijev socialnega zavarovanja glede okrevanja in zdravljenja v posebnih zdraviliških zavodih, sta se znašli zdravilišči v Dobrni in Rogaški Slatini v precejšnji težavi. Znamovalni so hitro upadanje domačih gostov in s tem tudi nočitev, nekoliko pa so v Rogaški Slatini uspeli povečati priliv tujih gostov.

V razgovoru s tovaršem Stanetom Čuječem, direktorjem osrednjega gostinskega podjetja v Rogaški Slatini, smo o teh problemih zvedeli nekoliko več. Takole je pojasnil pojave v zadnjem obdobju:

S poostrenimi kriteriji socialnega zavarovanja se struktura turizma in obiskov v Rogaški Slatini bistveno menja. Da je tako, nam kažejo ti-le podatki: Medtem ko je bilo v 1961. letu 266 tisoč nočitev, so te lani padle kar za 36 tisoč, ali na 230 tisoč nočitev. Značilno pri tem je, da je padec nočitev domačih gostov mnogo znatnejši od skupne šte-

vilke, in sicer kar 43 tisoč nočitev manj. Kajti istočasno se je za okoli 8 tisoč nočitev povečal delež tujih gostov.

Prav gotovo je ta pojav imel precejšnje posledice na poslovanje gostinstva in tudi na ostale terciarne panoge v Rogaški Slatini in bližnji okolici. Po sedanjih podatkih živi v našem kraju neposredno od turistične in gostinske dejavnosti okoli 500 prebivalcev, toliko pa še v posredni dejavnosti.

Če si vzamemo za primerjavo strukturo delitve dohodka v gostinstvu, lahko mimogrede tudi upoštevamo le-to za ostale dejavnosti.

Kljub temu, da se je v zadnjih petih letih celotni dohodek gostinstva na našem območju povečal za okoli 85 odstotkov, pa je

spričo novih pogojev in predvsem zaradi povečanih družbenih obveznostih znatno upadel zlasti v zadnjem letu čisti dohodek. To je logično imelo za posledico hitro upadanje tudi sredstev za osebne dohodke. Najilustrativneje nam ponazori to dejstvo ugotovitev, da so se osebni dohodki gostincev na našem območju v zadnjem letu znižali od povprečja 24.000 mesečno na 21.000. Znižanje bi bilo še znatnejše, če bi kolektiv ne reagiral pravočasno na te neugodne pojave.

Te številke nas — prav gotovo opozarjajo na resen problem. Vendar sodim, je dejal tovarš Čuječ, da bi bilo nesmiselno, če bi se ne prilagodili novim pogojem. Ta preprosto izražena naloga pa zahteva velika prizadevanja ne samo gostincev, temveč

V znamenju požarov

NEPREVIDNOST JE TERJALA TRI MILLJONE

V Dobovi pri Brezicah se v soboto doživeli hud požar. Požar je izbruhnil v hiši Jožefa Kopince, dogodil pa se je takole: Jožefa Kopicca je odšla za nekaj dni k znanec na obisk. Ker je bil mrz tiste dni še posebej hudo

pritiskal, je naprosila sosedo, naj ji dan, preden se bo vrnila domov, zakuri v stanovanju peč na žagovine. Soseđa je v dobri veri v soboto te res storila. Čez čas pa je opazila, da se iz stanovanja Jožefa Kopicca vali dim. Gasilec in sosedje so poskušali požar pogasiti, vendar je bilo prepozno. Hiša,

ki je bila lesena, je zgorela do tal in z njo tudi vred vsa oprema. Škodo cenijo na približno tri milijone dinarjev. Požar je izbruhnil, ker je peč na žagovino razneslo.

POŽAR ZA DVA MILLJONA

17. januarja je na gospodarskem poslojpu Marije Pintar, v Polzah 10 izbruhnil požar. Zgorelo je gospodarsko poslojpe in več orodja; škodo ocenjujejo na več kot dva milijona dinarjev. Požar je izbruhnil zaradi gradbenih pomanjkljivosti na gospodarskem poslojpu; štednja torej, ki se ni obrestovala.

POŽAR V "VINU"

V petek je v skladišču podjetja "Vino" v Zidankovi ulici izbruhnil požar. Nesrečo so povzročile slabe dimne naprave v pisarni skladišča. Ker pa so prizadevni gasilci požar takoj lokalizirali, ni bilo večje škode. Požar pa nas je podučil, da lahko tudi slabe dimne naprave kaj kmalu povzročijo veliko nesrečo.

OGENJ V "AERU"

Kolikšnega pomena so ročni gasilni aparati in kako prav je, da je v kolektivu več ljudi, ki znajo z njimi ravnati, se je izkazalo v petek, 17. januarja, v skladišču tovarne "Aero". V skladišču so imeli železno peč; zaradi prevleke toplote pa se je vžgal stropni tram in izbruhnil je požar. Z ročnimi gasilnimi aparati so v podjetju požar pogasili še preden so prišli gasilci.

VEČ MANJŠIH PROMETNIH NESREČ

Bilanca prometnih nesreč v preteklem tednu ni bila zelo tragična; pa vendar je bilo več prometnih nesreč. K sreči so bile to lažje nezgode, ki so jih največkrat zaznali vozniki sami, ki niso upoštevali slabe prevoznosti cest, poledice, hitrosti itd. Kljub temu, da v preteklem tednu žrtvih ni bilo, pa nas večje število manjših nezgod opozarja na kar največjo previdnost na cestah.

Družabni večer

V NARODNEM DOMU

V soboto, 26. januarja bo v Celju ples društva inženirjev in tehnikov, ki ga okrajno društvo inženirjev in tehnikov prireja vsako leto. Ples bo tudi tokrat v Narodnem domu in bodo zanj prodajali vstopnice že od 22. do 25. januarja od 9. do 11. ure in od 17. do 18. ure v dvorani društva inženirjev in tehnikov, na Titovem trgu 6, 26. januarja zvečer pa pri blagajni v Narodnem domu.

Celjski TRG

Mesnica na tržnici

Zima je prav gotovo interesantna. Zanimiva je za nekatera podjetja kot so — Kurivo, prodajalne čevljev, pa tudi za celjsko tržnico, ki iz dneva v dan bolj samuje. Tako tudi nismo mogli napisati običajnega tržnega poročila in to iz posem enostavnega razloga — ker je na tržnici suša, ali z drugimi besedami, ker ni kupcev in ne prodajalcev.

Pa vendar tudi tokrat nismo ostali brez novic s celjskega trga. Na trgu smo postali tovariša Marjana Lešarja, ki trenutno opravlja poslovniške posle v mesnici "Na tržnici" in ima tudi ob tem letnem času mnogo težav. Tovariš Lešar je v službi na tržnici že šest mesecev in nam je o preskrbi in delu mesnice povedal tole:

"Zadnje čase je pri nas mnogo bolj prijetno. Veste, še pred meseci nam je bilo marsikdaj nerodno, ker mesnica na tržnici ni bila dobro preskrbljena. Skorni vak dan nam je zmanjkalo mesa, ker smo ga morali velike količine prodajati menzami in gostilničarjem. Zdar pa smo se odločili, da bomo dali samo za potrošnike in tako je v naši mesnici vedno dovolj mesa in mesnih izdelkov."

"In katerega mesa prodate največ?"

"No, veliko gre v promet svinine, pa tudi teletine. Največji naval na tržnico je ob sobotah in nedeljah. Da, mi delamo namreč tudi ob nedeljah. Mesnico zapremo samo trikrat na leto — kot to storijo na tržnici."

"Prej ste govorili o preskrbi. Kako je pravzaprav s tem? Imate vedno dovolj mesa in mesnih izdelkov?"

"Če po pravici povem, nam mnogokrat primanjkuje drobovine. Tako bi na primer prodali jeter tudi petkrat več, kot jih dobimo. Pa kaj hočete, je že tako, da morajo nekaj drobovine dobiti tudi ostale mesnice."

"In ostale težave?"

"Začele se bodo šele s toplejšim vremenom. Takrat bo imela tržnica in z njo vred tudi mesnica na tržnici, veliko več obiskovalcev. Naše kapacitete pa so tako majhne! Počasi bi bilo treba začeti misliti na razširitev mesnice na tržnici," je še dodal tovariš Lešar.

Zelimo, da bi podjetje Mesnica svojo prodajalno na tržnici tudi odslej tako dobro oskrbovalo.

Gamsi tudi v celjski okolici

Grobo izklesana postava tršate oblike, moč, odpornost proti mrazu in izredno gibljive noge z mehko obilazjenimi parklji, dajejo gamsu pečat izrazito visokogorske divjadi. Gams je izvrsten plezalec, ravno tako pa mu tudi večmeterski skoki ne delajo težav. Tam, kjer visoki gozd prehaja v nizko in krivencasto grmovje in ruševje in kjer se beli proso skalovje, je njegovo domovanje.

Ce govorimo o domovanju gamsov, običajno najprej pomislimo na visoke skalnate gore. Malokomu pa je znano, da imamo to lepo visokogorsko divjad skoraj v neposredni bližini Celja. V Socki, tam kjer strmi pobočji utesnita Hudinja in cesto proti Vitanju v slikovito sotesko, ki jo zapirajo previsne in prepadne stene, komaj 15 kilometrov od Celja, imamo že gamsi revir. Ce se ozremo desno strmo navzgor, se nam odpre pogled na raztrgan svet prvih melišč, večmeterske skalnate in z ruševjem obrasle police. Tu se čredijo gamsi vse od Socke čez Zarnico v Stopnice do kladivarne Vitanje.

V tem predelu živi gams v tropih. Lovska družina Vojnik ocenjuje, da živi na tem področju več kot 50 gamsov. Sedaj v zimskem času prične borba za obstoj gamse tudi v dolini in ni redek slučaj, ko jih lahko kar s prostim očesom opazujemo s ceste. Opazoval sem gamsa več kot pol ure, medtem ko je le-ta stal dobrih 50 metrov nad cesto in je zvedavo opazoval ter poslušal brnenje motornih vozil na cesti.

Kljub temu pa zahteva lov na gamsa od lovca precej telesne vzdržljivosti in močne živce. Gams je zelo previdna in hitra divjad. Le vztrajen in previden lovec bo gamsa uplenil. Včasih pade ustremljen gams v neprežno skalovje in je spravilo takrat mnogo težje, kot sama uplenitev.

V strmeh previsju Zarnice sta lovec Laznik in lovski čuvaj Lampret uplenila zadnje dni v mesecu decembru po napornem zalazu dva gamsa. Eden od obeh je za roglje obvisel visoko v skalovju in oba lovca sta le s skrajno požrtvovalnostjo spravila gamsa v dolino.

Karnevalske povorke letos najbrž ne bo

Olepševalno in turistično društvo v Celju pripravlja tudi letos karnevalske prireditve in tako nadaljuje s tradicijo. Letošnja maskarada, ki bo na pustno soboto, bo tokrat že šestinadeseta. Nedeljsko popoldne bo namenjeno za maskarade cicibančkov in piširjev, v ponedeljek pa bo mladinska maskarada.

bili gosti vsestransko zadovoljni. Vstopnina bo znašala tudi letos 500 in 600 din, razen tega priveditelj letos uvaja tudi obvezno konsumacijo v višini 500 din. Cene bodo torej tudi letos zmerne, saj želi društvo le kriti izdatke za prireditve, ne pa pri tem zaslužiti. Na vseh prireditvah bo tudi program.

Isz lanske karnevalske povorke v Celju

Da bi privabili kar največ dobrih mask, uvaja letos društvo še posebne denarne nagrade za najboljšo masko, po stari navadi pa bodo maske dobile tudi praktična darila. Predvidevajo, da bo prva nagrada znašala kar 30.000 din za sobotno maskarado, za ostale pa manj. Vsa ta leta se je celjskih maskarad udeleževalo po 50 do 100 mask. Bile so dobre in slabe, največ pa povprečnih. Večje nagrade naj bi letos predvsem vzpodbujale prebivalce, da se temeljito pripravijo in za maskiranje nekaj več zrtvujejo.

Postrežbo na maskaradi bo imelo društvo samo, kakor lani, ko so

Karnevalska povorka, ki je minula leta pritegnila vsaj 20.000 gledalcev, letos najbrž ne bo. Društvo je sicer bilo pripravljeno povorko organizirati, vendar ga pri tem druge organizacije niso podprle. Za kakovostno izvedbo karnevalske povorke je sodelovanje nujno.

Deseta parada harmonikarjev je za nami

Prav prijetna je ugotovitev, da v času, ko televizija zavira sodelovanje mladine v kulturnih aktivih, praznuje Sekcija harmonikarjev DPD Svoboda v Celju, svoje deseto obletnico delovanja. Prav lep jubilej je to in nedvomno vreden zapisa.

Prav gotovo lahko pripišemo zasluge za vse dosedanje uspele prireditve mladih harmonikarjev njihovevemu učitelju in vodji tovarišu Oskarju Leskovsku, ki kljub trdovratni boleznj vzgaja že polnih deset let nov glasbeni kader.

Na deseti paradi, ki so jo priredili v nedeljo v Narodnem domu in v kateri je nastopilo okrog 60 mladih izvajalcev, so prikazali svoje znanje.

Nastopili so v štirih zborih, solo točkah, duetu in triu. V program pa so povezali šopke domačih in narodnih pesmi, ki jih žal pri mladini malo kdaj slišimo, zahtevnejše skladbe, odlomke iz oper in operet, madžarski ples itd.

Ob tej priložnosti so podelili tudi priznanja najzaslužnejšim članom sekcije. Priznanja so sprejeli tudi člani odbora Sekcije harmonikarjev.

Za zaključek so v spremljavi seksteta prijetno zapele sestrice Berghaus iz Stor. Zaključno besedo pa je imel instrumentalni kvintet. Da

Medlogu

Zares pravo nasprotje. Ko zunaj stiska hud mrz in potiska živo srebro vedno globlje pod ničlo, pa nam zgornji sliki izražata pravo toploto. Ko se zunaj stiskamo in zavijamo v debela in topla oblačila, pa v Medlogu v lepo urejenih in toplih rastlinjakih svobodno cvetoče cvetice spominjajo na pravo pomlad. Tu niso samo cvetice, saj smo — ko smo obiskali velike tople grede — srečali tam dekleta pri nabiranju radiča, drugi so pripravljali male sadike paradiznika in tam so še druge kulture, katere bomo kmalu srečali na celjskem trgu. Morda je marsikdo podvomil v uspeh, posebno takrat, ko smo v jeseni videli le začeta dela. Takrat so nam povedali, da bodo imeli tam preko pet tisoč kvadratnih metrov površin pod steklom. Dejali so, da bodo skoraj ves ta veliki prostor ogrevali in da bodo tako uresničili naloge. To jim je v celoti uspelo. Pojavilo se še tu in tam težave, katere pa ne kaže vselej takoj grajati, ker jih bodo gotovo tudi uspešno premostili. Vse tople grede in posebno še sedaj ta velika v Medlogu, imajo za Celje velik pomen, saj ne bo nepotrebnega izpada pri cvetlicah v zimskem času. Poglavitno pa je, da

bodo zadostili čedalje večjemu povpraševanju potrošnikov po razni solati in zgodnji zelenjavi v zimskem in zgodnjem spomladanskem času.

GIBANJE PREBIVALSTVA

V času od 12. do 19. januarja 1963 je bilo rojenih 21 dečkov in 36 deklic.

POROCILI SO SE:

Zvonimir Ivan, Petrovič, profesor in Adela Keražija, fototehnik, oba iz Zagreba. Mirko Eksleeski, knjigovodja in Vilma Marija, Božič predmetna učiteljica, oba iz Celja. Dominik Ograjšek, parketar iz Rup in Erka Fabjan, krojačica iz Lopate. Mihael Bučan, steklobrusar in Margareta Ule, bančna uslužbenka, oba iz Celja. Anton Beskovič, delavec iz Straže p. Strmcu in Stefanija Kosp, delavka iz Celja.

UMRLI SO:

Julija Rand, upokojenka iz Celja, stara 68 let. Antonija Brečko, gospodinja iz Dramelj, stara 54 let. Rafael Razgoršek, otrok iz Lemberga, star 3 mesece. Mihael Ramsak, poljski delavec iz Otemne, star 77 let. Jakob Golavšek, upokojenec iz Migojnic, star 72 let. Viktorija Guzej, gospodinja iz Trnovelj, stara 66 let. Marija Splajt, soc. podpiranka iz Krusca, stara 77 let. Marija Plečko, upokojenka iz Vranskega, stara 79 let. Marijca Sumer, otrok iz Trnovelj, stara 19 dni. Lambert Saligaj, upokojenec iz Zagrada, star 61 let. Anton Flego, upokojenec iz Celja, star 54 let. Matevž Lapornik, upokojenec iz Zagona, star 77 let. Jožef Korošec, delavec iz Celja, star 65 let.

KRONIKA NESREČ

Antonija Lešar iz Migojnic si je pri padcu poškodovala hrbtnico. — Ludvik Pukmajster iz Trnovelj pri Strmcu je padel in si poškodoval hrbtnico. — Pri padcu si je zlomila nogo Marija Tajšek iz Mozirja. — Marija Krajnc iz Vojnika je padla in si poškodovala nogo. — Avtomobil je podiril Ivana Zalokarja iz Zvodnega. Poškodoval mu je roko in nogo. — Vania Verderber iz Celja si je pri smučanju poškodovala nogo. — Enotni Daniel Teržan iz Zalca se je opeknel s čajem. — Alojz Kos iz Ponderja pri Taboru si je pri delu poškodoval nogo. — Marijo Gauber iz Celja je njen mož z nožem zabolil v hrbet in jo težko poškodoval. Zdravi se v bolnišnici, moža pa so zaprli.

MALA KRONIKA — RIMSKE TOPLICE

UMRLI SO:

Gaberček Marija, gospodinja iz Smarjete št. 46, stara 82 let. Lubej Marija, gospodinja iz Smarjete št. 3, stara 74 let. Mlaker Anton, preiztitkar iz Smarjete št. 4, star 97 let.

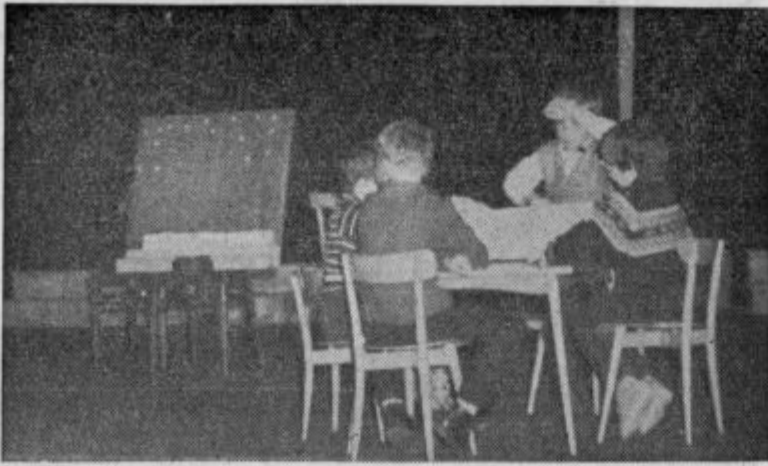
Iz naših knjigarn

Pravzaprav redkodkaj načenjamo vprašanje prodaje leposlovnih knjig in se ne vprašujemo, zakaj leži toliko tiskanih knjig iz različnih področij neprodanih na policah. Ali je res visoka cena edini vzrok? Res je, da je prav cena bistven činitelj, čeprav ne edini! Nedvomno je enako važen problem prodaja sama. Če te zanese pot v knjigarno in želiš pozvedeti za najnovejšo delo tega ali onega sodobnega pisatelja, se ti marsikje zgodi, da moraš sam tako dolgo brskati med knjigami, da slednjič odkriješ in pokažeš prodajalcu, kaj želiš.

Torej, bo nekaj držalo, da v tem grmu tiči zajec. Knjige ne znamo prodati. V glavnem so v naših knjigarnah prodajalci, ki bero samo dnevno časopisje in je njihova prodaja vezana na klasične reklame in akvizitiziranje, ki včasih ne znajo niti dva stavka povedati o vsebini knjige.

V glavnem naroče knjige in jih po svojem okusu razporede po policah in v izložbah. To pa ni dovolj. Kupci so različni. Nekaterim je treba knjigo razložiti, kajti navsezadnje je le vsebina tista, ki jo kupujemo in ne le oblika.

Nedvomno je naša družba zainteresirana, da knjiga postane last vsakogar. In če je tako, potem bo pač treba posvečati vse več skrbi kadrom v knjigarnah in jih dodatno izobraževati. — ik

Tokrat so bili najmlajši tisti, ki so razveselili svoje starše. Smelo so priporočali na oder (čeprav šele leto ali dve hodijo v vrtec) in v zaporedju prijetnih slik iz otroškega življenja ter prikazom: kaj delajo v vrtec, pokazali, da so že kar dobri igralci. Nikakor pa niso mogli premagati radovednosti pred našo kamero, vendar pa jih tudi to ni zmedlo. Njihovi zvonki glasovi in velike očke so jih tudi v zadregi reševali.

Zaenkrat premalo posluha

Večina gospodarskih organizacij je in še polaga vse premalo pozornosti urejenim strokovno tehničnim knjižnicam ter urejenim dokumentarnim centrom, kar nikakor ni najboljša spravevala za hotenje po sistematični rasti proizvodnje in kakovosti ter raznolikosti izdelkov. Na zadnjem simpoziju v Celju je bilo veliko go-

vora o tem, a kaže, da sta doslej storila krepke korake na tem polju le Cinkarna v Celju in Železarna v Štoreh.

Dandanes poraja proizvodnja nešteto vprašanj in podrobnosti, ki so važne, a težko dostopne tako mlajšim kot starejšim strokovnim kadrom. In prav z urejeno mrežo strokovno tehničnih knjižnic, z zbiranjem dokumentacije o najrazličnejših vprašanjih eno ali drugovrstne proizvodnje je možno mnogokrat pravočasno rešiti marsikatera vprašanja, predvsem v današnjem splošnem pomanjkanju časa omogočiti vsem takojšen pristop k problemom.

Ni dvoma, da je gospodarska organizacija, ki nima knjižnice, nekako slepa za novejša dogajanja in prav ta ožina je največji vzrok nešteti zastojev v gospodarstvu. Teorija mora odločneje poseči v našo proizvodnjo in podpreti prakso.

Sele z dokončno ureditvijo centralnega tehničnega kataloga za celo Slovenijo bo ta stvar lahko zažvela in imela svoj velik pomen.

Nekatere gospodarske organizacije so hotele začeti s tem, a kaže, da je veliko pomanjkanje knjižničarskega kadra.

Najbolje ima to urejeno Iskra v Kranju.

Seveda pa je pri tem delu nujna aktivna pomoč tehnične inteligence v podjetjih. Kajti le na ta način bo možno dosledno urediti dokumentacijo, to je razdelitev podatkov po določenem sistemu, ki omogoča o nekem problemu celotni pregled razpoložljive literature.

Dokumentarni center za celjski okraj bo v študijski knjižnici in prav sedaj, na začetku leta je čas, da v sleherni gospodarski organizaciji uredi svoje knjižnice in prispevajo s pripravljeno dokumentacijo k ureditvi tega prepotrebne pregleda.

Letuški okoliš najboljši

Medtem ko iz petih občin, ki bodo imele sektorsko dramsko revijo v Šmarju ni slišati nobenih glasov o kakšni dejavnosti z izjemo Štor, moramo reči, da je prav zgornje savinjski predel letos vodil. Ta predel bo imel sektorsko revijo v Letušu.

Tako so doslej že štiri društva iz moziške občine prijavila dela za nastop in že imela premiere, katere si je ogledala sektorska komisija.

V Gornjem gradu so igrali komedijo V. Rabadana »Kadar se ženski jezik ne suče«, v Solčavi Goldonijevo »Krečmarico Mirandolino«, v Rečici ob Savinji Dobričaninovo »Skupno stanovanje« in v Šmartnem ob Dreti zahtevno Levstik-Grünovo delo »Kastelka«. Zanimivo je vsekakor, da se letos društva v izbiri programov raznolika, kar ni bil slučaj lani, saj

Koristna razprava

Prvega dne počitnic so prosvetni delavci šoštanjske občine imeli v Velenju posvetovanje o družbenem upravljanju šol in o vlogi ter avtoriteti prosvetnega delavca. Glavni del dopoldanskega posveta se je vrtil okrog financiranja šolstva in vprašanja participacije šolskega sklada v občinskem proračunu. Doslej je namreč obstajalo nekaj nejasnosti na tem področju.

Tako so načeli tudi vprašanje, kako naj bi v bodoče izgledalo to financiranje, in sicer ali bi kazalo ostati pri dosedanjem načinu odstopka, ki se giblje v povezavi z večjimi ali manjšimi dohodki proračuna ali pa bi določili potrebno vsoto za odkritje potreb ne oziraje se na nihanja proračuna.

V razpravi so tudi spregovorili o otroku v šoli in njegovi izvenšolski zaposlitvi ter podali nekaj skrbno obdelanih podatkov, ki govorijo o tem, da je otrok tedensko najmanj okrog 50 do 55 ur zaposlen, kar je nedvomno preveč.

Razgovore o družbenem upravljanju na šolah sta vodila tovariša Bernard Strmčnik in tovariš Lah iz Celja, medtem ko je o avtoriteti prosvetnega delavca predaval tovariš Pediček. — J

Klubi v šoštanjski občini

Na področju klubske dejavnosti je šoštanjska občina po materialnih pogojih takoj za celjsko, vendarle pa moramo ugotoviti, da je žal sistematično klubska življenja še zelo slabo razvito. Od 19 krajevnih odborov Socialistične zveze imajo v 14 že televizorje in v večini od teh tudi lastne prostore.

Toda le v nekaterih krajih je doslej uspelo v klubskih prostorih poživiti občajno mrtvilo kulturno zabavnega in ne slednjič tudi političnega življenja. Krivda je največ na slabem delu občinske komisije za klubska življenja, delno pa to stanje bremeni

tudi okrajno komisijo, ki se je premalo poglobila v občinske ali krajevne programe klubskega delovanja.

Zanimivo pri tem pa je to, da so klubi s sistematičnim, programskim delom uspeli prej na podeželju kot v obeh središčih Saleške doline. Tako je najboljši klub v Šentilju pri Velenju, ki je postal resnično središče vasi in nosilec kulturno zabavnega življenja. Lepe uspehe sta v preteklem obdobju žela tudi kluba v Šmartnem ob Paki in v Pesju, medtem ko v občinskem središču niso uspeli najti primernih prostorov za tovrstno dejavnost. — ik

KULTURA v luči dinarja

Te dni je umetniški zbor Celjskega ljudskega gledališča na svoji seji razpravjal o težah osnutka pravilnika za delitev celotnega in osebne dohodka. O tem dokaj uspelem poizkusu uveljavljanja načela delitve dohodka po delu smo povprašali umetniškega vodjo tovariša Bruna Hartmana.

Prav gledališke hiše so tiste, ki so najdlje čakale na uvedbo novih meril delitve dohodka. Zanimanje nas, kje so vzroki tega čakanja?

Nič ni odveč, če povem, da so vzroki predvsem v dokaj težavnem ocenjevanju gledališko-umetniške dejavnosti, ki vsaj v finančnem pogledu nima nobenih ustaljenih norm. Naše delo je proizvodno, saj dajemo kulturnemu potrošniku potrebno kulturno hrano, toda ali je resnično neobhodno potrebno vsakomur (naj bi bilo), to pa kaže vsak posameznik sam s svojim aktivnim sodelovanjem (kot gledalec). Tako lahko naše najbolj kvalitetne in umetniško dovršene stvaritve dožive finančni fiasko (to je običajno), medtem ko lažja dela ustvarjajo velika sredstva. Ze sam primer zgovorno pravi, kako težko je odločiti in meriti tovrstno delo po učinku. In prav zato je svet za kulturo in prosveto šele jeseni lanskega leta razpravljalo o poizkusnem uvajanju pravilnikov v naših poklicnih gledališčih in menil, da bo treba prav nasprotju med potrebami in možnostmi

nedotaknjeno. Je ni izkoristil! Celotni naš proračun mora biti vezan na inkaso. Le-ta pa nikakor ne bo izključno merilo za delitev dohodka. Doslej so člani umetniškega zbora bili pogodbeno vezani na ustanovo in to s predvideno normo 80 predstav letno. Pri tem pogodbenem kvantumu nismo doslej upoštevali kvalitete, ki pa je v bistvu osnova za pravilna merila, obenem pa najbolj sporna zadeva ocenjevanja, kajti prav gledališko delo je izpostavljenost tako raznovrstni kritiki.

Iz dotacij, ki jih bomo še dobivali in iz ostalih virov bomo ustvarili sklad za nagradjevanje po pogodbah, ki jih bomo še obdržali. Razlika pa je, da bomo, kot kaže, tromesečno ocenjevali kvaliteto dela in jo nagradjevali iz sklada za nagrade. Le na ta način bomo lahko progresivno nižali participiranje posameznika na inkaso, ki je, a vendar ne sme biti edino merilo. Prav ta sklad

bo odpravljal neravnovesje, ki nastaja v različnem finančnem uspehu prireditelju, ki torej ni odvisen od kvalitete dela.

Kdo bo ocenjeval člane umetniškega zbora?

Dogovor je, da bi ocenjeval umetniški vodja z dvema članoma umetniškega zbora. Ta dva člana bi se menjavala.

Ali predvidevate veliko gostovanj?

Gostovanja so nam zelo pri srcu, žal pa imamo z njimi običajno izgubo, čeprav smo v letošnjem letu močno dvignili ceno gostovanj.

In vaša notranja razdelitev?

Po novem bomo uvedli tri ekonomske enote: umetniški zbor, tehnični sektor in uprava. Dohodek bomo delili na tri enote po posebnem ključu. Seveda so te zaenkrat začelki, ki pa bodo s stalnim spreminjanjem vendarle našli najprikladnejšo obliko tega družbeno pomembnega akta. — K

V Štorah se borijo s težavami

VSE BOLJ JE TUDI V ŠTORAH OBCUTNO, DA JE KLASIČNEMU NAČINU LJUBITELJSKE DEJAVNOSTI NA PODROČJU KULTURE ODKLENKALO. SE SO NEKATERE SEKCIJE DELAVNE, VENDAR JE POTREBA PO ŽIVITVI KLUBA VSE BOLJ PEREČA IN SAMI PRAVIJO, DA JE VSAKO ODLAŠANJE ŠKODLJIVO.

O težavah in drobnih uspehih nam je marsikaj povedal predsednik Svobode inženir Zoran Tratnik. Med drugim je tudi navedel dokaj tuji pojav, češ da iz vrst prosvetnih delavcev z rednimi izjemami nihče ne sodeluje pri Svobodi.

V lanskem letu je naš pevski zbor nazadoval. Nikakor nismo več uspeli, da bi peveci redno hodili na vaje, zato smo razpisali anketo, ki pa je žal slabo izpadla. Dobili smo le 14 odgovorov in še med temi nekaj zelo neresnih. Imamo izredno kvalitetnega zborovodja profesorja Gruma, pevcev pa ni. Rahlo upamo, da bomo vendarle uspeli nekaj rešiti, čeprav bo treba s slehernim članom posebej govoriti.

In vaša dramska sekcija. Slišal sem, da je med najboljšimi sekcijami Svobode?

Res je. Igranje je še vedno dovolj vabljivo. Bržčas pa imata pri tem dokajšnjo zaslugo naša požrtvovalna režiserja. Trenutno vadijo kar dvoje stvari, in sicer igro »Pokojni Christopher Bean« pod vodstvom tovariša Vudlerja in kulturni program za dan slovenske kulture. Prepričani pa smo, da bo ta dejavnost v klubskih vrstah še bolj zažvela.

In delo ostalih sekcij?

Takoj za dramsko sekcijo uvrščamo po dejavnosti tamburaško — ta je najdelavnejša. Dobre delata tudi sekciji godba na pihala in pred nedavnim ustanovljeni ansambel zabavne glasbe »Eros«. Šahovska sekcija nima primernih prostorov in tako smo pravzaprav kar pri kraju. Se to:

kulturni dom je slabo obiskan. Zdi se, kot da ljudje nimajo zapiranja vanj. Tako smo za novo leto pripravili silvestrovanje, a je bil izredno slab obisk.

Podobno smo doživeli z mladinskim plesom, kjer smo dosegli največ do 15 parov.

Ali se pri vašem delu odraža bližina mesta?

Da. In to zaenkrat negativno. Sedaj pričakujemo, da bomo vsaj v klubu, ki ga bomo kmalu uredili, zadržali del ljudi in jih bolj vezali na kulturno življenje doma. Vsekakor pa moramo biti zelo gospodarni, kajti z nekaj stotico ni lahko vsega pokriti.

Predstava za de'avec

V soboto, 19. januarja je bila v Slovenskem ljudskem gledališču v Celju zaključena predstava za kolektiv Cinkarne. Uprizorjena je bila Achardova komedija »Odkritosrčna lažnivka«. Tako je bil ponovno prebit del navidezne odtujenosti med gledališčem in delavci. Predstava je bila neobičajno sproščena, publika pa je igro zelo lepo sprejela. (Brez pretiravanja: v pogovoru z igralci smo zvedeli, da so igrali za zares hvaležno publiko in da jih je prav to spodbujalo k dobremu igranju.)

Nasploh je vtis s te predstave tak, da se človek nikakor ne more sprizniti, da bi ne nadaljevali s to prakso zaključenih predstav za tovarniške kolektive. S Cinkarno ta dogovor vsekakor drži, ogledali si bodo — po izboru — še druge uprizoritve v letošnji sezoni.

ALI JE DOBRA VOLJA DOVOLJ

Kljub mrzli zimi sem s kulturno gorečnostjo šel v oddaljen kraj, da povprašam, kakšno mesto so namenili kulturi in prosveti v občinskem statutu. Nekje na poti sem po nerodnosti izgubil kapo in vsa moja »solistična« prepričavanja me niso ubranila višnjevi mehurjev na ušesih. Možno sem pocedil nekaj solz in se dlje časa ogreval v predsobi, čakajoč na predsednika.

Kratek stisk rok in že sva bila sredi problema. Zgrabila sva vsak na svoji strani.

In tako bi želel zvedeti, kakšno vlogo ste namenili kulturi v vašem občinskem statutu?

Kulturi? se je razhudil predsednik. — Več kot preveč. Predvsem pa je jasno, da o sredstvih ne more biti govora, kajti če nam kaj ostane (običajno vedno nekaj), potem pač lahko damo nekaj za kulturo.

Ne vem, če je takšen mačehovski odnos pravičen.

Ljudje, ki delajo dobrovoljno v vrstah Svobode ali prosvetnih društev morajo čutiti, da imajo neka gotova sredstva nad katerimi upravljajo in s katerimi lahko tudi svojo dejavnost vskladijo s potrebami.

Počasi, Saj se nikamor ne mudi. Ali veste, koliko smo izdali za kulturo. Lani smo zgradili nekaj učilnic in dvoje stranišč, na kulturnem domu smo morali popraviti streho, v tisti gorski vasici smo kupili televizor. Ne gre kar tako. Prvo je gospodarstvo. In še nekaj stotisočev smo dali občinski zvezi Svobode. Kaj pa če nič ne bi imeli, pa bi tudi šlo. Ja, pa to še ni vse — za tri učilnice smo kupili novo opremo in za novo knjižnico smo izdali velika sredstva. Toda, dajemo samo toliko, kolikor nam ostane, ko pokrijemo vse ostale potrebe. Kruh je prvi, kultura ne nasiti želodca!

Dobro! sem dejal po-

Zanimiv intervju

puščajočo. — Povrniva se k statutu. Ali ste vsaj v njem nakazali vire financiranja za kulturo?

Ne bodite trdoglavi. Mar me niste razumeli. To ni možno, da bi kultura bila udeležena z določenim odstopkom v občinskem proračunu. Ne rečem, da ne bo, ampak šele, ko bomo gospodarstvo uredili.

Se sva besedovala, toda najin razgovor je postal hudobno tehnični. In na poti domov sem poleg tesnobe ozeblin čutil tudi tesnobo spričo težav v tej občini in preiščeval sem o tem, če ima kultura kaj opravka z zavestjo, spoznavanjem in boljšo storilnostjo ali zgolj z dobro voljo, ki pa jo ne gre podcenjevati. — J.

Slabi obeti spreminjajo lice

Lanskoletni puljski festival je že zdavnaj utonil v pozabo, nikakor pa ne izredno pesimistične izjave predstavnikov domačih producentov hiš, ki so napovedovale, da bo letošnja filmska žetev ena najslabših. Pa se je to obrnilo in že sedaj je popolnoma jasno, da bo prav filmska sezona 1962-63 doslej ena najbolj plodnih. In bržčas v tej poplavi filmov ne bo težko izbirati za festival.

Po nepopolnih podatkih bo za »Pulo 63« konkuriral kar 34 celovečernih filmov.

Med najmočnejšimi hišami bo vsekakor podjetje »Beograd-film«, ki je nastalo pred nedavnim s spojitvijo vseh beograjskih filmskih hiš. In kot domnevajo nekateri filmski kritiki bo to podjetje konkuriralo s filmom »Človek iz hrastovega gozda«, za katerega je napisal scenarij Miča Popović. Kot kaže, bo dokajšnje število letošnjih filmov z vojno tematiko. Tako bo »Jadransko« posnel »Nevesinjsko puško« v režiji Zike Mitrovića, medtem ko bosta tudi Tanhofer in Bulajić segla po vojnih motivih; prvi bo filmal »Srečno pot do pekla«, Bulajić pa želi realizirati veliko vojno epopejo »Bitka na Neretvi«. Tudi »Viba film« bo letos presenetil s šestimi filmi, tako vsaj napovedujejo in med temi bo tudi za naše najmlajše posnet »Kekec II«.

Kljub izredno velikemu številu vojnih filmov pa nam bodo postregli tudi s sodobno tematiko.

Razdrobljenost - resna ovira

ZNACILNO ZA ŠMARSKO OBČINO JE, DA JE KMETIJSTVO POLEG TURIZMA VODILNA GOSPODARSKA PANOJA. KLJUB TEMU PA V ZADNJIH LETIH OPAŽAJO POJAVE, KI KAZEJO NA SLABLJENJE KMETIJSTVA. PREDVSEM ZASKBLJUJOČA STA DVA POJAVA — DROBLJENJE POSESTEV IN DELOMA UPADANJE KOOPERATIVNEGA SODELOVANJA.

Ce upoštevamo dejstvo, da je na Šmarskem okoli 95 odstotkov vse zemlje v zasebni posesti in da se tu kažejo očitni znaki kosanja in drobljenja, nam to gotovo lahko vsiljuje pomisleke o smotrnem kmetovanju na tem področju. Istočasno pa podatki kažejo, da so posestva zasebnikov že tako razmeroma mala in navadno ne presegajo petih hektarjev. Zaradi tega sodijo, da bo na tem območju potrebno ustavit nadaljnje drobljenje kmetijskih pose-

stev, kajti tudi živinoreja in sadjarstvo, ki sta za to območje najustreznejši kmetijski panogi, lahko glede na zahtevo po blagovni proizvodnji tudi v kooperativni proizvodnji bolje uspevata na večjih posestvih. Drugi pomemben ukrep je prav gotovo potreba po krepitvi družbenega sektorja. Sodiijo, da bo po spremembah organizacijskih oblik šmarske zadruge to delo znatno lažje, saj se bo operativno delo obogatilo. Težijo pa tudi, da bi

kmetijski strokovnjaki delali predvsem v proizvodnih okoliših. Eden od resnejših problemov v zvezi s kmetijstvom, je tudi vprašanje polproletarcev. V šmarski občini — predvsem v okolici Rogaske Slatine in Mestinja živi okoli 3 tisoč prebivalcev, ki so hkrati zaposleni v industriji, trgovini ali obrti, a hkrati tudi kmetujejo. Razumljivo je, da na način nastaja dvojna škoda. Najprej v gospodarski organizaciji, kjer ti ljudje ne delajo z istim članom in odnosom do podjetja kot oni, ki nimajo zemlje — hkrati pa je prav njihova zemlja najslabše obdelana, kar je končno razumljivo. Delo v tovarni ali v podjetju jim pač vzame določen čas. Spričo velikega števila delavcev - kmetovalcev je ta pojav prav gotovo zaskrbljujoč.

Temu problemu bodo zaradi tega v šmarski občini v naslednjem obdobju posvetili še posebno pozornost, kajti gotovo je za napredek vsega območja v veliki meri pomemben predvsem razvoj kmetijstva. Menijo tudi, da bo potrebno posvetiti še posebno pozornost vprašanju doslednega izvajanja odloka o agrominimumu, ki daje kmetovalcem velike možnosti in lahko v veliki meri tudi pripomore k hitrejšemu porastu narodnega dohodka na tem področju.

PRESKRBA osrednja naloga

PRI AGROPROMETU MENIJO, DA LETOS NE BO TEŽAV

Zadnje posvetovanje stalne konference mest je opozorilo na pomembne naloge komun in preskrbovalnih podjetij ter na njihovo odgovornost glede oskrbe mest in industrijskih središč.

Na tem področju je bilo zlasti lani precej britkih izkušenj. Spomnimo se samo sunkovitih nihanj cen krompirja, astronomskih števil pri ceni fižola in podobno.

Kako se rešiti teh neprijetnosti, je prav gotovo eno od najbolj bistvenih vprašanj. Tudi v celjskem okraju so o tem v zadnjih mesecih veliko razpravljali, kajti jasno se je pokazalo, da so anarhični pojavi na trgu predvsem posledica nekoordiniranega dela.

Zaradi tega se je celjsko oskrbovalno podjetje s sadjem in zelenjavo »Agropromet« že sedaj povežalo s kmetijskimi organizacijami in kmetijskimi kombinatami. Sklenili so podrobne pogodbe, ki zajemajo vse pomembnejše kmetijske sezonske proizvode. Zlasti močno so se na tem področju angažirali žalski kmetijski kombinat, kombinat iz Sentjurja in celjska kmetijska zadruga.

Slabosti dosedanjega dela so iz-

virale večinoma iz razmeroma labilnih pogodb med oskrbovalnim podjetjem in proizvajalci. Zaradi tega so letos predvsem na pobudo gospodarske zbornice dali poseben poudarek trdnosti pogodb in pa nekaterim dodatnim elementom, ki se zlasti pri proizvodnji sezonskih kmetijskih pridelkov bistveno. Gre v glavnem za določevanje minimalnih garantiranih cen in za ustanavljanje »fondov rizika«.

Tako sodijo, da bodo s sodelovanjem komun lahko letos tržne prilike mnogo bolj ustaljene, oskrba industrijskih središč pa popolnejša. Pri celjskem oskrbovalnem podjetju smo zvedeli, da sklepanje pogodb gre zelo hitro in celo preko pričakovanj, da pa istočasno spričo tega niso več v skrbah za oskrbo mesta in ostalih središč. Zlasti zadovoljive so spremembe glede prizadevanj za proizvodnjo zadostnih količin krompirja. Hkrati pa sodijo, da bo z ureditvijo toplih ogrevalnih gred v Medlogu možno oskrbovati Celje tudi v predsezonskih dneh s svežo povrtnino. Zanimiva je tudi ugotovitev, da v okolici Celja hitro raste zanimanje združnikov za proizvodnjo vrtnin, da pa se trgovina v glavnem lahko naslanja na povrtninski obrat na Lavi, kajti le ta je sposoben ob konkurenčnih cenah kontinuirano preskrbovati zahtevno tržišče v Celju.

Glede jajc so nam povedali, da jih je zaenkrat sicer zmanjkalo, da pa bodo že v kratkem dobili znatno količino za potrebe Celja. Zanimiva je tudi ugotovitev, da so kljub začetnemu odporu proti vložnim in hlajenim jajcem, vse zaloge Agroprometa pošle, čeravno je šlo za preko milijon kosov.

Šola še vedno pereč problem

Na zadnji konferenci krajevnega odbora v Kozjem so se ljudje temeljito pomenili o vseh pomembnejših problemih kraja. Med mnogimi perečimi vprašanji so sprožili tudi problem zdravstvene postaje in nenehnega menjavanja zdravnikov. Upajo pa, da jih sedanji zdravnik in zobozdravnik ne bosta kmalu zapustila. Zlasti še, ker bodo postajo še bolj opremili. S pomočjo kmetijskega obrata »Bohor« bodo nabavili tudi potreben rentgenski aparat.

Istočasno so podrobno obrav-

33 TISOČ TON

V žalski občini so lani že v začetku leta imenovali poseben odbor za vodenje krajevnih akcij za prostovoljno delo občanov pri urejanju nekaterih perečih komunalnih problemov.

Delo odbora je bilo uspešno, zlasti veliko pa so k uspehu pripomogli krajevni odbori Socialistične zveze, ki so bili pobudniki posameznih akcij prostovoljnega dela. Skupaj so v žalski občini opravili kar okoli 33 tisoč prostovoljnih delovnih ur, pri čemer je sodelovalo okoli dva tisoč občanov. Zanimiva je ugotovitev, da je pri teh delih bilo največ storjenega pri urejanju naselij. In sicer so to dosegli z zelo uspešno akcijo pod naslovom »olepšajmo svoj kraj«. Najvidnejše uspehe so zabeležili na Vranskem, v Braslovčah, Vinski gori in v Grižah.

Razen tega pa so občani iz žalske občine prispevali za ureditev svojih krajev kakih 7 milijonov dinarjev v denarju ali pa gradi-

Uspehi na Škebniku

Velik plantažni nasad na Škebniku v šmarski občini že daje slutiti, da se podira stara miselnost. Tu so zabeležili prve uspehe v sodobni sadjarski proizvodnji. Razen tega so v šmarski občini tudi v okolici Rogataca uredili okoli 100 hektarjev veliko sadno plantažo, ki bo bistveno dvignila narodni dohodek tega kraja. V obeh omenjenih krajih pa pomenijo nove plantažne površine šele začetek obsežnih del na tem področju. Kajti prav za te kraje je značilno, da so klimatski pogoji, a tudi zemljišča primerna za gojitev sadja in jagodičevja.

Hkrati pa velja pripomniti, da je značilno za nižinske predele, ki lahko dajo dovolj krme za razvoj živinoreje, da so zemljišča večinoma izčrpana in nezadostno gnojena. Strokovnjaki sodijo, da so nižinski predeli v zadnjih sto letih nepravilno in nezadostno gnojeni in brez ustrezne nege. To dejstvo prav gotovo bistveno vpliva na sedanje stanje živinoreje, kjer občasno opažajo tudi podhranjenost živine.

Zanimivo so tudi podatki o uporabi umetnih gnojil v posameznih občinah celjskega okraja. Glede tega je šmarsko območje na zadnjem mestu. No, to stanje nekoliko opravičuje dejstvo, da je veliko obdelovalnih površin na strmih pobočjih, kjer je obdelava

Piramide hmeljev se v Savinjski dolini vse bolj umikajo sodobnim žičnicam

Eden od pogojev - ZNANSTVENA RAZISKAVA

Z razvojem gospodarstva se bolj in bolj krepi zahteva po intenzivnejšem sodelovanju gospodarskih organizacij z znanstvenimi zavodi, in sicer na vseh področjih dejavnosti. V industriji je moč plodove tega sodelovanja zaslediti domala v vseh večjih kolektivih, in sicer enako glede po-

večavanja proizvodnje, pri smotrnem načrtovanju rekonstrukcij, glede napredovanja pri proizvodnosti dela in podobno.

Za celjsko območje pa je zlasti značilno, izredno plodno sodelovanje kmetijskih organizacij z osrednjim hmeljarskim inštitutom v Zalcu. Prav gotovo je resnična trditve, da bi Savinjska dolina v zadnjih letih ne zabeležila tako sunkovitega razvoja v kmetijstvu, če bi žalski inštitut ne odigral bistvene usmerjevalne vloge.

Ce si delovanje inštituta na grobo ogledamo v obdobju zadnjih petih let, lahko ugotovimo,

500 ha SADOVNJAKOV

V konjiški občini so si že lani močno prizadevali, da bi povečali površine za lastno kmetijsko proizvodnjo osrednje zadruge. Doslej je bilo razmerje med zemljo zasebnikov in zadruge za družbeni sektor neugodno. Zaradi tega sodijo, da bo v naslednjem obdobju potrebno posvetiti skrb predvsem povečanju površin za nove sadne plantaže. Računajo, da bodo uspeli v kratkem urediti za okoli 500 hektarjev sodobnih plantaž, in sicer največ v Skalcah in v Zgornji Pristavi.

Težave vinogradništva

V celjskem okraju so po priključitvi treh občin bivšega novomeškega okraja dejansko trije pomembnejši predeli, kjer je razvoj vinogradništva; in sicer del šmarske občine, konjiški predel in Bizeljsko. V vseh treh predelih pa so zlasti v lanskem letu nastopale iste težave.

Spričo posebnih pogojev, ki izvirajo iz razmeroma velikih zalog vina, je bila cena novemu vinu zelo nizka, tako da v nekaterih primerih niso povrnjeni niti proizvodni stroški za obdelavo in gojitev grozdja. Razumljivo je, da tak pojav lahko bistveno vpliva na nazadovanje te kmetijske panoge. Toda le tedaj, če se kmetovalci usmerjajo le na gojitev takih sort grozdja, ki so primerna le za vino in zanemarjajo namizno grozdje. V tem pa po sodbi strokovnjakov leži tudi osnovni vzrok vseh slabosti naših vinogradnih krajev.

Že bežen pogled na celjsko tržišnico v jesenskih dneh in tudi drugih krajih nam pokaže, da na trgu domala ni bilo (razen nekaj izabele) domačega grozdja. Večinoma je prevladovalo kvalitetno grozdje iz Mačve in deloma šumadinska črnina. In sicer kljub temu, da so na grozdju vinogradniki iz južnih krajev iztržili neprimerno več, kot bi lahko iztržili, če bi to grozdje predelali v mošt.

Vprašamo se lahko: zakaj je v naših krajih tako dosledna omejitev le na proizvodnjo vina?

Odgovor je dvojen — za predelavo grozdja v vino je potrebno precej manj dela in hkrati je ob tem potrebno tudi manj organizacijskih sposobnosti. Znano je namreč, da namizno grozdje mora biti temeljito izbrano in očiščeno, sicer le težko dosežemo zadovoljivo ceno. Nadalje je potrebno na trgu nastopiti tudi z večjimi količinami, in podobno. Vse to pa zahteva prav v konici sezone dodatno obremenitev kmetovalcev in združnih poslovnih okolišev. Razen tega pa je potrebno že pri obnavljanju vinogradov paziti na primerne sorte. Tega pa smo pri razvoju vinogradništva pogrešali. Morda sezona v tem pogledu

imel v tem času dokaj različne naloge. V začetku je spričo pomanjkanja ustreznih strokovnih kadrov bil neposredno odgovoren tudi za operativne naloge, polgoma pa se je s krepitvijo osrednje zadruge v Savinjski dolini in zlasti z ustanovitvijo kmetijskega kombinata lahko posvetil osnovnemu smotru — znanstvenemu delu in raziskavam.

Ce si izberemo izmed ogromnega dela, ki ga je v tem času opravil inštitut, je prav gotovo potrebno omeniti izredno prizadevanje za razvoj hmeljarstva in živinoreje. Na teh področjih je bil prav žalski inštitut nosilec naprednih težej. In končno tudi novosti, ki jo uvajajo na hmeljiščih — nove betonske žičnice — so dejansko plod večletnih proučevanj in raziskav žalskega inštituta.

Zanimivo je tudi, kako koristijo tudi uporabo njihovih izsledkov? Med njihovim delom se je pokazalo, da je razen intenzivnega proučevanja posameznih naprednejših oblik in novitet potrebna tudi izredno velika prizadevanost, da se ti izsledki prenesejo v stvarnost ter da se s pravnimi in nazornimi prikazi prednosti dokaže smotrnost novih ukrepov. Za tako delo pa je razen visoke izobrazbe potrebna še velika vitalnost kolektiva in odločnost pri uresničevanju posameznih zamisli. Praksa je namreč pokazala, da je le tako možno doseči, da posamezne dobre nastave dosežejo učinek in da ne ostanejo zgolj študija in papir v predalu brez prave vrednosti.

In prav na tem področju je žalski inštitut zabeležil največje uspehe. Dosedanje izkušnje pa so jim tudi učinkovito vodilo za nadaljnje delo, posebej še zato, ker jih v naslednjem obdobju s krepitvijo družbenega sektorja čakajo še večje naloge.

Izredno ugodni pogoji za družbeno dejavnost

Ko so pred leti kmetijske zadruge gradile nove hmeljske sušilnice in potrebne prostore za neposredno dejavnost zadruge, so povsod — zlasti po v Savinjski dolini — gradili zraven tudi prostore za družbeno dejavnost. Tako imajo domala vsi združni domovi v Savinjski dolini in tudi v drugih krajih okraja razen potrebnih sušilnic in drugih operativnih prostorov še dvorane za razne prireditve, klubske sobe in podobno.

Tedaj so mnogi grajali ta način gradnje. Toda pokazalo se je kmalu, da so bile kritike neumestne in da je bilo vredno dodati še nekaj sredstev tudi za družabne potrebe kmečkega prebivalstva.

Se prej so namreč bili na vseh sestankih in občinskih zborih raznih krajevnih društev in občinskih vodstev v ospredju predvsem problemi prostorov za prosvetno in družabno dejavnost v zimskem obdobju, ki je za kmetijsko prebivalstvo značilno le v zimskih mesecih. Danes teh problemov v glavnem ni več; oziroma obstajajo tam, kjer v kraju ni sodelovanja med združnimi obrati in posameznimi društvi.

Novi domovi pa so ustvarili tudi pogoje za hitrejši razvoj mladinskega dela in za ustanavljanje mladinskih klubov. Na tem področju so

tudi največ naredili v Savinjski dolini, saj domala ni združnega doma, kjer ne bi imeli klubske sobe s televizijskim sprejemnikom in kjer se v zimskih mesecih ne bi zbirala mladina.

Veliko prednost pa imajo prosvetna društva. Zlasti lepe uspehe je zabeležilo prosvetno društvo v Sempetru in v Preboku. Sempetrčani so celo organizirali kinopredstave, podobno pa so tudi v Mozirju in okolici.

A tudi ostala društva so z novimi objekti dobila osnovo za nadaljnje delo. Vselej je pred časom bil namreč problem prostorov — celo za sestanke in podobno. Teh težav ni več. Zlasti poučen je primer iz Braslovč, kjer imajo razen velike dvorane za prireditve še lepo urejeno klubsko sobo, v kateri se odvija vsa družbena dejavnost kraja. Podobno je tudi v Petrovčah in v drugih krajih. Hkrati pa je res, da nekatera neaktivna društva v novih pogojih ne morejo opravičevati svoje slabo delo z objektivnimi težavami, kar se je prej tudi dogajalo. Ob analizi delovanja društev zlasti v Savinjski dolini pa ugotovljajo, da se je delo društev v zadnjem obdobju bistveno izboljšalo, kar je prav gotovo posledica tudi boljših pogojev za delo.

M.

Sami so si uredili cesto

V mali vasi Topole pri Rogaske Slatine so imeli ves čas velike težave zaradi neurejene ceste. Cestišče do te vasi je bilo trasirano že pred vojno, toda vselej je zmanjkalo sredstev, da bi zamisel o ureditvi ceste uresničili.

Tako so se prebivalci pred dvema letoma sami odločili, da si bodo s prostovoljnim delom uredili primerno cesto do Topol. Pobudnik akcije in organizator prostovoljnega dela je bil tovariš Anton Debelak. Pridno so delali, mladina in tudi starejši. Med njimi celo starčki. Tako je njihova cesta polagoma postajala stvarnost. In končno so jo tudi do konca zgradili. Skupaj so opravili okoli 15 tisoč prostovoljnih ur, mnogi vaščani pa so pomagali tudi z vožnjami in gradivom. Nova cesta do Topol je dolga 1 kilometer, je sodobno urejena in je prevozna tudi za težja motorna vozila. Sodiijo, da so med prostovoljnim delom vgradili v nasipe ceste okoli 700 kubičnih metrov zemlje in raznega gradiva. Vrhno plast pa so izdelali iz leša, ki so ga dobro stlačili in zravnali.

Pobuda krajevnega odbora v Radenski vasi in prizadevanje tovariša Antona Debelaka je bila hvalevredna, še bolj pa vztrajnost prebivalcev tega kraja. Mirno lahko tudi rečemo, da je ta primer lahko v pouk mnogim krajem, kjer bi prav tako s prizadevanjem lahko uredili marsikatero komunalne probleme, ki so ponekod še bolj pereči. Žal pa le čakajo na pomoč. Zaradi tega je tudi primer iz Topol hvalevreden in ni slučajno, da je ta primer predsednik okrajnega odbora Socialistične zveze v Celju inženir Andrej Marinč še posebej pohvalil na občinski konferenci SZDL. Kajti gre, je dejal, za izredno vzpodbuden in samoiniciativen primer delovanja krajevnega organizacije.

ŽENA · DOM · DRUŽINA

Rejenček - enakopraven član družine

Kako veliko različnih družin imamo! Družine z urejenimi razmerami, družine, kjer vladata slaba volja in prepirl, družine s starši, ki so predani alkoholu, družine z otroki, družine brez njih itd. Skoraj v vseh primerih so žrtve neurejenih družinskih razmer otroci. In danes taki otroci niso več prepuščeni sami sebi. Vrsto institucij imamo, ki se bavijo z njihovo vzgojo, veliko je ljudi, ki se poklicno ukvarjajo s temi malimi za puščenci.

V celjskem centru za socialno delo že dalj časa deluje rejniška služba, ki je zlasti v zadnjem času že dosegla nekaj lepih uspehov. Pa pogledimo, kako rejniška služba deluje.

V svetu se je uveljavilo več načinov rejništva in tudi v Sloveniji so se poleg rejništva v družinah, razvile rejniške kolonije. Te zajemajo večje število rejenčev in imajo svoje dobre in slabe

plati. V Celju so vse te pogoje skrbno pretehtali in se odločili za tak način rejništva, kjer družine sprejmejo v svoj krog rejenčka kot popolnoma enakopravnega člana. Zakaj tak način?

»Za rejništvo se navdušujemo zato, ker vemo, da tudi najbolj opremljeni zavodi majhnemu otroku ne morejo nuditi tistega, kar lahko najde v zdravem družinskem okolju. Ni namreč do-

volj, da otroku materialno zagotovimo obstoj,« so nam povedali na centru za socialno delo. »Številni strokovnjaki, posebno pa mentalno higieni, ki se intenzivno bavijo z duševno higieno otroka, priznavajo, da je družina edina, ki je najbolj primerna, da se v njej razvijejo harmonične osebnosti. Seveda pa s tem ne trdimo, da nam domovi niso potrebni. Razumljivo je, da je predvsem starejše otroke, ki se ne morejo več navezati na novo družino, bolj vključiti v domski kolektiv. Tu se bo navzel kolektivnega duha, tovariških odnosov in podobnih lastnosti, ki so za življenje v kolektivu nedvomno velikega pomena.«

V celjski občini je zdaj 132 rejenčev in to v 99 družinah. Ko smo pobrskali po statistikah centra za socialno delo, smo opazili, da je največ rejniških družin delavskih oziroma polproletarskih, nato sledijo uslužbenke, medtem ko so kmečke družine na zadnjem mestu. To pa je tudi razumljivo, saj imajo na vaseh za vzgojo otrok res bolj malo časa. Zanimivo je, da je največ rejniških družin na področju Vojnika in Velenja, medtem ko jih je v Celju

malo, kljub temu, da je tu veliko pogojev zanje.

»Rejništvo zahteva od rejnic nedvomno veliko poštrevanosti,« je povedala tovarišica Majda Brenčičeva, ki na centru za socialno delo skrbi za rejništvo. »Moram reči, da bi vsega dela rejnic kar ne mogli poplačati. Veseli smo, da imamo v glavnem dobre rejniške družine in da vsaj s te strani nimamo prevelikih težav. Nekoliko drugače pa je s strani dojenčkov, zlasti pri tistih, ki so predani alkoholu, prostituciji, ali so kako drugače prizadeti. No, pa tudi to se da rešiti,« se je nasmehnila.

Rejništvo je nedvomno ena številnih plemenitih, velikih skrbí za mladi rod. Seveda lahko tudi tu še kdaj pa kdaj naletko na koristljubnost, k sreči pa takih primerov ni veliko in glavni namen rejništva - da otrok v urejeni družini dozori v zdravo, samostojno osebnost - se lepo uresničuje. Center za socialno delo v Celju, ki vsako leto za rejnice prireja tudi enodnevnne seminarje ter celjska občina, ki za rejnice izda mesečno skoraj milijon dinarjev, imata prav gotovo za to veliko zaslug.

Simbol splavarjev pod snežno odejo

Lep in ucejen moški

Vse žene posvečajo več ali manj časa svoji osebni higieni, negi rok, obraza, las itd. Može — vsaj večina njih — pa mislijo, da so za svoje telo storili dovolj že, če se dobro umijejo in vsako jutro in zvečer umijejo zobe. Pa ni prav tako!

● Priporočamo, da tudi možje, takoj ko vstanejo, posvetijo vsaj nekaj minut jutranji telovadbi. Samo nekaj počepov in dihalnih vaj pri odprtem oknu, pa bodo že veliko storili.

● Najboljši način, da pospešimo cirkulacijo krvi, je masaža vsega telesa s suho ščetko. To masažo lahko opravimo tudi v postelji.

● Po masaži se je treba temeljito umiti in če je le mogoče, tudi oprhati.

● Vonj znoja odbija. Tudi najgalantnejša kretanja ga ne bo zakrila in tak kavahir bo hitro izgubil simpatije pri

svojih oboževalkah. Možu pa, ki temeljito skrbi za osebno higieno, se teh nevednosti ni treba bati.

● Vsakdanja masaža glave ni samo preizkušeno sredstvo proti glavobolu, temveč dobro deluje tudi proti izpadanju las.

● Nogavice je treba preobuti vsak dan, vsak dan pa tudi kopati noge in to v vodi, ki smo ji dodali malo soli.

● Ko se mož vrne iz službe, naj se preobleče. Tako bo obleka dlje časa »zdržala«, mož pa se bo bolje odpočil.

● Tudi možje naj negujejo svoje nohte. Kožice ni treba rezati; dovolj je, če jo pri vsakem umivanju rok z brisačo pritisnejo nazaj.

Je že res, da so to malenkosti, drži pa tudi to, da jih izkušeno žensko oko kaj kmalu opazi.

Zimska kozmetika

Hladni dnevi so za nekatere žene prava muka. Mrzle, rdečkaste in razpokane roke in noge, nam vzamejo še zadnjo trohico dobre volje. Večina težav izvira iz slabe cirkulacije krvi in prav lahko jih odpravimo s preprosto, toda vztrajno masažo.

Masažo rok in nog lahko opravimo sami. Na roke in na noge nanesemo plast kreme in jih nato masiramo od vrhov prstov do zapetja oziroma gležnjev. Masaža mora biti energična in neprekinjena in je posebno važna za tiste ljudi, ki imajo ozeblino.

Kopeli rok in nog so drugo učinkovito zdravilo proti hladu in ozeblinam. Namočite roke in noge v toplo vodo in nato dolivajte vroče vode. Kopel opravite zvečer, lahko pa tudi zjutraj. Jutranje kopeli so še posebno koristne, ker zavoljo pospešene cirkulacije krvi ne boste občutili tolikšnega mraza. Ko roke in noge okopate, jih namažite z dobro, hranljivo kremo.

Kadar se kopate, se po kopeli dobro otrite s frotirjo. Ko začutite, da koža postaja topla, je to znak, da je cirkulacija krvi zelo v redu, in verjemite, to dejstvo bo dobro vplivalo tudi na vaše razpoloženje.

In obraz? Najprej moramo ugotoviti kako mrz sploh vpiha nanj. Zjutraj, ko odidete na ulico, čez čas izvelcite ogledalo in se brez usmiljenja pogledajte vanj. Kaj boste videli? Stisnjene gube, rdeče in solzne oči, vijoličaste lise na obrazu in — rdeč nos. No, toda ni še vse izgubljeno! Z redno in sistematično nego bomo vse to odpravili. Začnimo z očmi. Redno jih kopljimo v losijonu, ki ga lahko kupimo v lekarni ali drogeriji. Oči kopamo zjutraj in zvečer in kmalu bo bolje.

Kožo moramo pozimi dobro hraniti! Na lice nanesemo dobro,

hranljivo kremo in vtremo v kožo z odločnimi udarci prstov.

Vprašanje šminkanja je pozimi zelo delikatno. Nedvomno žena, ki je šminkanje »strokovno« opravila, učinkuje na mrzli ulici mnogo lepše kot tista, ki je na to pozabila. Toda še vedno je bolje, da šminkanje opustimo, kot pa da šminkamo napačno. Ker mraz vpliva na kožo tako, da le-ta dobi lahen vijoličasti nadvih, se moramo po tej ugotovitvi ravnati tudi mi. Proč torej s šminkami z oraznimi toni in prihranimo pudre s temnimi sijajem raje za toplje dni!

Največji prijatelj lepe polti so seveda vitamini. Tudi pozimi moramo paziti na to, da je hrana dovolj bogata z vitamini. Jogurt in mleko naj bosta vsak dan na naši mizi. In še tole!

Ste že kdaj opazili, da je pozimi vaš obraz zjutraj mnogo lepši kot dopoldne? Nikar ne bodite presenečeni, če vam povemo, da je vzrok za to skoraj vedno v napačni prehrani. Naš najboljše jutranji obroki je bela ali črna kava. To pa prav gotovo ni dovolj za ossem ur, ki nas ločijo do kosila. Naš utrujen, izžet obraz je torej posledica te delne izčrpanosti. Navadimo se, da bomo pozimi odšli v službo šele, ko bomo zjutraj pojedli zajtrk, ki bo tako hranljiv in obilen, da nam ne bo težko čakati do kosila. In kmalu bo tudi naš obraz zadovoljivejši.

Kdo bi ne bil rad večno mlad! Menda ga ni človeka na svetu, ki ne bi želel čim dlje ohraniti mladostnega videza. Toda proces staranja je neusmiljen in nič ga ne more preprečiti. S tem pa ni rečeno, da ga ne moremo zavirati. Za to pa so seveda potrebni številni medicinski, ekonomski in družbeni pogoji.

Brez dvoma so vsi ti pogoji vzrok za to, da se v mnogih razvitih deželah lahko ljudje v starosti petdesetih ali šestdesetih let prav lepo primerjajo tudi z deset do petnajst let mlajšimi ljudmi. Seveda smo tudi že v prejšnjih časih srečevali ljudi, ki bi jim »ne prisodili toliko let«, toda danes je takih srečnikov mnogo več in njihovo število stalno raste.

Zdravniki so se že od nekdaj bavili s problemom, kako podaljšati življenjsko dobo ljudi. Zdaj ko se je ta v razvitih deželah povzpela že na povprečno 70 let, se je pojavil nov medicinski družbeni problem: kako doseči, da to vse večje število starejših ljudi ne bo v breme družbi in da se bo prilagodilo sodobnemu načinu in tempu življenja.

Nedvomno starejši ljudje, ki so ves svoj organizem izčrpali, zaslužijo pokoj. Toda računati moramo z dejstvom, da v vseh deželah močno težijo za tem, da bi to mejo kar se da znižali, to se pravi, da bi ljudje čimprej odhajali v pokoj. Protij tej težnji najboljše govori ugotovitev, da se večina upokojencev v pokoj počuti mnogo slabše kot v času aktivnega dela. Poleg tega se je s tem, da se je podaljšala življenjska doba, podaljšala tudi pot človekovega aktivnega ustvarjanja. Če bi bila torej starost, ki je potrebna za upokojitve, prenizka, bi s tem umetno daljšali človekovo »neaktivno« dobo. Mnogi podatki pa dokazujejo, da prav ta neaktivnost povzroča v mnogih pri-

MED DVEMA OGNJEMA

Ko sta se pred dobrimi šestnajstimi leti zakonca K. vselila v majhno enosobno stanovanje v bližini mesta, je bila pokojna lastnica hiše še živa. Sklenili so pogodbo, uredili zahtevane formalnosti in življenje je teklo mirno dalje. Zakonca K. sta hodila na delo, nikoli nista pomislila na to, da bi se nekoč utegnulo življenjske spremembe.

In zgodilo se je. Umrla je njuna gospodinja. Po njeni smrti so se v hišo vselili novi najemniki. Na levo in desno stran njunega stanovanja so prišli novi mešaji. Kdo bi takrat slutil, da bodo ti mladi ljudje nekoč prestopili mejo kulturnih odnosov!

Tragedija se je pričela takrat, ko bi v hiši moralo vladati veselje.

Zakoncev K. nista prav nič motila nova zemljana onkraj sten njunega stanovanja, motilo pa ju je to, da sta stranki pričeli segati po njuni najemniški pravici, skratka, da so sosedje dobili na-

enkrat velik »apetit« po njunem stanovanju.

Toda, kako se starih zakoncev rešiti?

Uresničili so sklep, da bi namerno kršili hišni red, izzivali, netili prepirl in naposled tudi s fizičnim obračunavanjem rešili problem njihovega stanovanjskega vprašanja. To sredstvo naj bi spametovalo stara zakonca, da bi »na lastno željo« iskala novo stanovanje, svoje pa prepustila njim.

Sklep so dobri sosedje začeli temeljito izvajati.

In prav zaradi tega so dnevi zakoncev K., ki sta si na jesen življenja zaželela le miru, grenki. Tega pa si prav gotovo nista zaslužila.

Zato bi bilo prav, da bi nekdo ta dvojni ogenj, med katerim živa zakonca K., pogasil. Življenje v takšnem vzdušju ne škoduje namreč le zdravju, njegov nezdrav pojav okuži vse odnose, ki bi morali biti med ljudmi vse prej kot sebični. Da

Kako zadržati mladost

Kdo bi ne bil rad večno mlad! Menda ga ni človeka na svetu, ki ne bi želel čim dlje ohraniti mladostnega videza. Toda proces staranja je neusmiljen in nič ga ne more preprečiti. S tem pa ni rečeno, da ga ne moremo zavirati. Za to pa so seveda potrebni številni medicinski, ekonomski in družbeni pogoji.

Brez dvoma so vsi ti pogoji vzrok za to, da se v mnogih razvitih deželah lahko ljudje v starosti petdesetih ali šestdesetih let prav lepo primerjajo tudi z deset do petnajst let mlajšimi ljudmi. Seveda smo tudi že v prejšnjih časih srečevali ljudi, ki bi jim »ne prisodili toliko let«, toda danes je takih srečnikov mnogo več in njihovo število stalno raste.

Zdravniki so se že od nekdaj bavili s problemom, kako podaljšati življenjsko dobo ljudi. Zdaj ko se je ta v razvitih deželah povzpela že na povprečno 70 let, se je pojavil nov medicinski družbeni problem: kako doseči, da to vse večje število starejših ljudi ne bo v breme družbi in da se bo prilagodilo sodobnemu načinu in tempu življenja.

Nedvomno starejši ljudje, ki so ves svoj organizem izčrpali, zaslužijo pokoj. Toda računati moramo z dejstvom, da v vseh deželah močno težijo za tem, da bi to mejo kar se da znižali, to se pravi, da bi ljudje čimprej odhajali v pokoj. Protij tej težnji najboljše govori ugotovitev, da se večina upokojencev v pokoj počuti mnogo slabše kot v času aktivnega dela. Poleg tega se je s tem, da se je podaljšala življenjska doba, podaljšala tudi pot človekovega aktivnega ustvarjanja. Če bi bila torej starost, ki je potrebna za upokojitve, prenizka, bi s tem umetno daljšali človekovo »neaktivno« dobo. Mnogi podatki pa dokazujejo, da prav ta neaktivnost povzroča v mnogih pri-

merih hitro upadanje telesnih in duševnih moči. To potrjujejo tudi zelo pogosti primeri ljudi, ki so si sicer močno želeli upokojitve, ki pa so bili — ko so upokojitve dosegli — močno razočarani in to predvsem zavoljo občutka, da nikomur več ne koristijo.

Razumljivo je, da je za srečno življenje v pokoj potrebna dobra materialna preskrbljenost, razumevanje v družini in predvsem ljubezen in pozornost najbližjih. Pravijo, da žene laže prenašajo upokojitve kot možje in menda je to kar resnična trditve. Gospodinja opravila vzamejo ženam večino njihovega časa, poleg tega pa se žene bavijo še s številnimi drugimi opravili, ki jih možje imenujejo včasih zapravljanje ča-

sa. Več klepetajo, pišejo pisma, berejo, obiskujejo svoje prijatelje ince itd.

V pokoj pa so lahko prav zadovoljni tisti ljudje, ki imajo kakšnega konjička. Ko so bili še v službi, so za svojo »slabost« marsikdaj našli dovolj časa, zdaj pa je za vrtnarjenje, za ribolov, lov, čebelarstvo in podobne strasti kar nenadoma na razpolago dovolj ur.

Skratka, ugotavljamo, da ni prav, če ob upokojitvi preneha vsako delo. Pokoj še zdaleč ni konec življenja. Je še lepa, dolga doba, ko lahko koristimo okolici, našim dragim in vsej družbi. S tem pa bomo koristili tudi sebi!

Dr. L. S.

Čitajte
»CELJSKI TEDNIK«

Iz preboldskih gostiln

Tovariš urednik, slučajno sem zavil v krčmo in ko sem videl večjo gručo opitih fantov, sem jih pobaral, zakaj hodijo v gostilno. Pa so mi nadrobili dovolj resnih vzrokov.

»Kaj pa boš počel? Po službi bi se marsikaj prileglo. Tako pa

NASVETI

Madeže potu odpravimo tako, da jih zdrgnemo z mešanico treh delov etra, treh delov alkohola in enega dela salmiaka.

*

Zatohle obleke pošteno prezračimo in jih zdrgnemo z razredčenim salmiakom.

*

Zatohlost lahko preprečimo, če položimo med volnene izdelke sveže lesno oglje.

Madeže od črnila odpravimo iz volnenega blaga takole:

*

Madež odrgnemo s glicerinom in ga nato speremo s toplo vodo in milom.

*

Ali pa: kanemo na madež nekaj kapljic mleka, ki ga čez nekaj minut spet odstranimo s suho vato, nato pa blago speremo v milnici in posušimo.

*

Madeže od rje odstranimo z nekaj kapljicami lojave sveče.

Da

SMOTRNO USMERJANJE

V februarju bo občinski komite ZKS v Slov. Konjicah izvedel v okviru politične šole seminar za člane Zveze komunistov iz vrst kmetičev in prosvetnih delavcev. Obravnavali bodo gospodarske in politične naloge v občini za tekoče leto. Takšno usmerjanje brččas najbolje povezuje vse sile v občini za doseg zastavljenih nalog.

Maneken

V zadnji številki Manekena smo našli tale prikupen model za fantka, ki je rad lep in praktično obfčen.

ZGODBA ZA VAS

Niti sam ni dobro vedel, kdaj se ga je oprijelo ime »Amater«. In po vsej verjetnosti bi še danes živel, če ne bi nekdo povomil v to resnično amaterstvo. Bil je čudovita mešanica dobrega in ponižnega, močnega in počasni mislečega moža. Obraz je izdajal moža, ki mu je otroštvo še vedno v krvi, njegova drža pa je bila za spoznanje upognjena, le enkrat so se vsa vretenca zravnila, toda o tem naj govori zgodba.

AMATER

Javil se je na razpis v podjetju »Tempo-eksport« in bil sprejet. Prve mesece je s tiho vztrajnostjo urejeval arhiv, katerega se zadnja leta še miši niso več lotevale, ker je bil preveč zaprašen. Ni se šilil v ospredje in čeprav je bil eden najbolj vpludnih uslužbencev, je najraje čepel v mračnem arhivskem prostoru.

Včasih je sanjal o tem, kako bo analitik in kako bo odredil kam z izvozom in še mnogo drugega.

Posmehljivi obrabi nadrejenih so mu bili prijetni, saj jih je na svoji grbi že toliko filtriral, da so mu pomenili naklonjenost. Pa se je zgodilo nekaj, kar je do jeter globoko poseglo v njegovo mirno življenje. Večkrat ga je povabil pomočnik računovodje v svoj avto, češ, da ga bo popeljal po delu domov. Prijalo mu je. In nekega dne je kar začutil srh, ko se je vratar nameril s trdim obrazom proti njima in zahteval, naj izstopita.

Niti ni protestiral, ko so izpod njegovega sedeža potegnili neko miniaturno specialno pripravo, ki je bila tajna posebnost podjetja.

In čeprav je tu in tam zaupal pogled v direktorjeve oči in včasih rekel: saj nisem — je vendarle dovolil, da so izšli ves žolč na njem ter ga degradirali v navadnega uslužbenca sprejemne pisarne. Nikakor pa ni mogel razumeti, zakaj ga niso predali polici. Ni znal poiskati pravih vezi med predmetom in prijateljem, le za spoznanje se bolj uknivil hrbet in pogled ter se vestneje opravljal službo. Mesto analitika še ni bilo zasedeno.

Toda nekaj se je amaterju le posvetilo. Odslej so ga bolj tovariško pozdravljali na upravi in vabila v družbo so bila bolj pogosta.

In približal se je zanj usoden dan kot železniško križišče z napadno postavljenimi kretnicami. Tudi njega so povabili v pisarno komercialnega direktorja, ki je slavil svoj rojstni dan.

Zvstilo se se raznovrstne pišče in zdravice in ko je Amater komajda še občutil žgoče zbadanje neke v želodcu ali v jetrih, je tudi nanj prišla vrsta. Besede je naslovil sam komercialni. — Dragi greenhorn! Dolgo smo dvomili nad vašo sposobnostjo, toda vaše zadnje dejanje, poudarjam, zadnje dejanje, daje slutiti, da boste vendarle sčasoma obdrgnili vašo amatersko pamet in postali naš član. Jasno pa vam mora biti, da se nahajate med samimi preizkušeni možmi. Pogledajte — zakril je z rokami in pokazal na vso družbo — mi smo že vsi doštudirali! Se vam kaj svetlika, hm, dragi amater!

— Ne tako visoko — je dejal Tonči — pomočnik računovodje — znan osvajalec žena — jaz mu bom lepše povedal!

Krohot se je vtilo lovil v čašah in butal v tapetirane stene. — Dragi tepček! Ali veš, kaj ti je dopolnilni študij. Hahaha! Ne! No, saj poznaš tisti pregovor: za vsakogar je zidan en kamen! Torej. Jaz sem vodilni. 6 let dopolnilnega študija. Naš Bine pa mi sledi s 4,5 leti. To ti je tako, kot da sem jaz polkovnik on pa major. Razumeš. In Viktor, ta pa je ptič. Pazi se ga. Največ je požrl, pa se je s pogojnim študijem izmazal. In naša ljuba mucika, Malči! Hm, kar sama mu povej o tistem pranju tvojega dolgostranskega in moralnega perila.

Krohot in zdravice in objemi in obljube. Vse je deževalo in Amater je za trenutek zaznal, da mu je jasno, kdo mu je podtaknil tisto specialno stvarco, a to ga ni več zanimalo.

Odočel se je bil, da mora tudi on nekaj storiti, kajti kako bo drugače lahko izpolnil svoje sanje — vodilno mesto.

Nekaj se je prelomilo v Amaterju in ko je sila dobila vzgon, ga ničesar več ni moglo zaustaviti, dokler...

0 0 0

— Kako?! — se je zgrozil oče mlade lepoticke — vi želite razdreti zaroko z mojo hčerko, a še večerjate mi zatrjevali, da je žena vaših sanj?!... — Res je, da sem to govoril — se je hitro znašel zaročenec — toda to je bilo tako dolgo, doktor se nisem prebudil.

— Prav danes sem prebrala v časopisu, da je klobuk najbolj pogost vzrok plešavosti pri možih, je dejala gospa Spela svojemu možu. — Res, res! Klobuki, plašči, briljanti in ostali papricirani računi... — je zavzdihnil Špelin mož.

— Vaša gospa, je dejal Korenček Peteršiljčku — ima tako male, drobne noge kot kakšna lutka. Ne verjamem, da bi obstajale na svetu manjše...

— Motite se, dragi sosed! ga je zavrnil Peteršiljček smeje. — Njeni čevljički so najmanj za dve številki manjši od njenih nog.

Izredno ljubosumna, mladoporočena žena je nekega jutra dejala svojemu mlademu možu preteče:

— Veš ljubi, če bi me kdaj prevaral, bi storila nekaj takšnega, da bi se me spominjal celo življenje!

— Le kaj bi naredila? je vprašal mož smeje.

— No, ubila bi te!

— Mamica, danes je naš tovariš učitelj zastavil takšno vprašanje, da niti najboljši učenci niso znali odgovoriti.

— Ja, kaj pa je vprašal?

— Kdo je razbil okno.

Janez je srečal prijatelja, ki se je nameraval ločiti in ga je vprašal: — Kaj pa te je privedlo do tega?

— Vzrok je bil zelo preprost — je odvrnil prijatelj malodušno. Žena je odkrila svoj briljantni prstan na moji desni roki.

— In to naj bi bil razlog za ločitev, se je zakrohotal Janez.

— Cakaj! ga je prekinil prijatelj, saj vendar veš, da je moja desna roka, tajnica v podjetju.

— Na vsak način si moraš ogledati mojo hišo. Čudovita je. Doslej je še vsakdo onemel od začudenja.

— Kaj so resnično onemeli?

— Jasno!

— Prav, potem bom zagotovo pripeljal mojo

ženol

Se mu je odmevala zaupna beseda komercialnega: — Revše, ali veš, kaj ti je storiti. Daj, izkaži se! Ne svetohlini! Saj želiš nekaj postati!

Da, želel je. Toda njegova amaterska pamet je bila res preveč amaterska. Lotil se je prvih dejanj kot da bi zvezde klatil z neba. V malem bifeju se ga je osamljen napil, zmetal nekaj kovačev na tla in krepko obdelal natakarja, ki ga je hotel pregovoriti. Vse to je bilo nekačo v njegovem načrtu. Toda, prav to dejanje je potegnilo veliko črto zaničevanja med njim in »zlatimi« prijatelji v podjetju. Čutil je strašno zaničevanje, ki ga je bolelo in za spoznanje je nekaj časa hodil še bolj sikonjeno in potrt. Največ žolča je je navadno zliho v samo besedo: — Amater!

V njem pa je raslo hotenje in pripravljaj je nešteto načrtov v nespelih nočeh, kajti želel je storiti nekaj, kar bi mu pridobilo veljavo v obeh tovarštev.

Znova se je opogumil, vdrl v avto na parkirnem prostoru, se vozil z njim do večera, potem pa naravnost na polidlo, kjer se je pobahal, da je naredil prestopak in želi kazen.

Na polidlo so zmajali z glavo, nekaj povprašali, potem pa so ga napotili k psihiatru. Stirt in ves bolan je odšel na pregled, kjer pa so žal ugotovili, da nima pogovov za bolnišnico.

In dnevi so postajali vse težji. V službi so se ga sedaj izogibali kot črno kugo. Niti posmehovali se mu niso več, kot da zanje ne obstoja. In še bolj sključen je hodil na delo in domov. V obraz je upadel, kajti le redkokatero noč je prespal. Načrti so ga popolnoma obsedli in nekega dne je v njegovih očeh zaplapolal droben ogenj upanja.

Dejanja se je tokrat lotil temeljito. Celo to je zmoget, da ga ni preziranje uslužbencev nič več bolelo. Začel se je družiti z blagajničarko v podjetju. Bila je starejša samica in so ji pokloni velikega moža prijali.

Vse je šlo kot po olju. Čez dober teden dni je že imel oddis in tudi ključ od velike blagajne, kamor so zapirali denar za plače. Dnevi so se odmikali, toda sedaj jih ni štel. Ostali so skorajda pozabili nanj. Postal je zanimiv, le tu in tam jim je poslužil kot primer osla v šaloh.

Amater pa je tokrat pripravljaj drzno dejanje. Izvedel je, da plačo dvignejo tri dni pred izplačilom.

Bilo je ravno tisti mesec pred karnevalom.

Lojzka je ob dvanajstih pripeljala denar v spremstvu oboženega uslužbenca. In Amater je okrog druge ure uspel neopazno izprazniti blagajno.

Bilo je vsega skupaj okrog 5 milijonov dinarjev in to največ v bankovcih po pet tisoč.

Nepopisna je bila njegova sreča, ko je doma razprostrl denar po tleh, ga ogledoval, se smejal, hodil po njem in znova ogledoval. Denar sam ga tokrat ni opijal. Dejanje je bilo tisto, nad katerim se je navduševal.

V zadnjih mesecih je temeljito, a previdno poizvedel za napake svojih nadrejenih in sedaj je užival, kajti takšnega podviga si nihče od »mojstrov« ni privoščil.

Višel se je v družbi teh kot mojster mojstrov in slišal, kako se mu opravičujejo.

Mislil je na vse. Ključ je odvrnil v reko, delal je z rokavicami in nihče ga ni videl, ko je šel in odšel iz blagajne.

Torej... Vedel pa ni, kako naj razglasi svoj uspeh. In noč je bila dolga in polna različnih občutij.

Žulil je viski in se nasmihal. Nema doma pa ga je spreletela najčudovitejša misel. Užival je ob lastnih besedah: — Amater, zdaj pa si ga resnično pihnil in nisi več amater. Nič več!

Odočno je krenil k pisalni mizi, poiskal nekaj nad sto pisemskih ovojev in jih začel kar na slepo polniti z denarjem.

Preostali denar in ovoje je stlačil v aktovko, si nadel rokavice in odšel v deževno noč.

Hiše so se luščile iz vodnega zastora in možato je stopal od vrat do vrat ter spuščal v pisemske predale polne ovoje. Ko mu jih je zmanjkalo, je denar kar s pestjo grabil in ga metal skozi ozke line.

Z lahkoto je zaspal in v sanjah je videl samega sebe kot analitika velikega podjetja in videl se je, kako začelnikom nazdravlja ter jih imenuje amaterje. Na denar je čisto pozabil. Drugo jutro je prišel v službo s tako pokončno držo, da so vsi uslužbenci kar začudeno gledali do spremembo. »Mojstri« so popoldne imeli celo zaupno sejo o tem čudnem držanju.

Sele tretje jutro so doumeli. V hipu se je raznesla vest, da je nekdo oropal blagajniški sef.

Vsi tisti, ki so imeli dopolnilni študij, so na en mah vedeli, kdo

je krivec. In zazdelo se jim je, da so ga podcenjevali.

*

Zvečer je devetkrat pozvonilo na Amaterjevih vratih. Stanoval je namreč v nedokončanem bloku, kjer so mu uredili mansardo. Prišli so vsi in to po vrstnem redu. Bili so v svečanih oblekah, kajti ta večer so imeli kolektivno zabavo.

Amater jim je z radostjo in zvišenostjo nalival kozarce in zdelo se mu je, da je v njihovo resnost seglo globoko spoštovanje do njegoga.

In ko so napili močebelo zdravico, je znova bil komercialni tisti, ki je vstal in ledeno pozval Amaterja.

— Tako, dragi spretnjakovič, želimo čistih računov. Daj, denar sem, da ga delimo bratovsko.

Amater, ki se ni več čutil amaterja in je vzravnavo ter otroško gledal in svečano hladna lica obiskovalcev, pa se je zasmeljal.

— Denar sem razdelil po hišah. To ni važno! Ampak, dokazal sem...

V hipu se je znašel Tonči ob njem in ga prijel za usta. Komercialni pa se je počasi bližal z odprtimi nožem.

— Govori, baraba! Ne boš se tako izmuznil. — Ostrina noža je malce zbudila napeto kožo grla.

Amater se je zdrnil. To ni nekaj v redu. Saj je vendar dokazal, da je zmogel dejanja. Hotel se je izviti iz prijema, toda bil je tudi za pretep preveč amaterja in je kot takšen tudi končal.

Jože Klančnik

Uspel je, toda ne doma...

Prejšnji petek je po dolgotrajnem čakanju in večkratnem romanem scenarija slednjič le uspel Dragutin Cvingl, da so mu scenarij pantomimičnega filma odkupili. Ponujal ga je od leta 1960 dalje. Scenarij je preromal večino naših filmskih hiš: »Avala-filme«, »Bosna-filme«, »Jadransko-filme« ter »Viba-filme«. Medtem ko so prva tri podjetja odgovorila, češ, da je scenarij pretežak za realizacijo, je Igor Pretnar pri »Viba-filmu« hotel, da bi scenarij odkupili. Toda, potrebnih sredstev za realizacijo ni bilo in tako je tudi iz Slovenije dobil Cvingl objavljaljoč, a vendar negativen odgovor.

In tako je bivši šofer »Jadransko-filma« in sedanji direktor filma poslal svoj scenarij na razpis mednarodne federacije filmskih avtorjev v Pariz pred letom dni.

Pred dnevi pa je to neskončno čakanje prekinila za Cvingla izredno vzradoščena vest televizijskega napovedovalca, ki je povdal, da sta dva Jugoslovana spjelja nagradi francoske televizije.

Odnos domačih producentov hiš je v tem primeru najzgovorneje dokazal rek: »Nemo profecia in patria!«

Rekli so...

Nikoli mi ne uspeva, da bi lahko poklepetal o politiki. Preden dojamem, o čemu se razgovarjajo ljudje, že ti govore o nečem drugem.

Luis Armstrong

Zene se ponašajo podobno kot generali; kaj malo jih zanima, koliko porazov je stala ena zmaga.

Madžarski publicist

Lastkanje je edino dovoljeno, najbolj očitno podkupovanje. Zakon nima za to zvrst predvidenih kazni.

Jan Vlodek - poljski novinar

Marsikaj lahko izbegnemo, samo v šoli življenja ni mogoče »zabušavati«.

Ilon Bodén - nemški novinar

Jaz iz vsega srca sovražim moške — toda brez njih bi bilo življenje nemogoče.

Ana Magnani

Najhujše, kar se lahko zgodi dobremu igralcu, je to, da obogati. Ta nesreča je doslej uničila nešteto igralških karier in to z dokaj večjo učinkovitostjo kot alkoholizem.

Robert Mitchum

Če je Francoz postavljen pred dejstvo, da izbira med ženo ali avtom, potem se razumljivo odloči za avto, kajti do avtomobila se tudi v Franciji pride težje.

Ameriški komentator

Pri nas lahko nabavite čisto vse za zaročenko — samo zaročenca ne! Reklama v neki pariški trgovini

SPOMINI na Prežiha

Bliža se že sedemdeseta obletnica rojstva našega edinstvenega pripovednika Prežihovega Voranca — Lovra Kuharja, ki je s svojsteno epsko močjo v besedi klesal tršate, silne like slovenskega kmeta in delavca v najtrši borbi za svoje pravice.

Zveza književnikov Jugoslavije je ob njegovi smrti sporočila, da je umrl slovenski pisatelj — ustvaritelj nedosegljivih književnih mojstrov. Z njegovo smrtjo je jugoslovanska književnost izgubila pomembnega ustvarjalca umetniških del, ki je s svojimi stvaritvami, kakovostjo in idejnostjo bil med prvimi sodobnih jugoslovanskih pisateljev.

JOŽE ŽUPANČIČ

Svojestveno za Prežiha je, da je dosegel tako priznano pisateljsko mesto kot samorastnik — z lastno vzgojo. V mladih letih se je naučil brati kar sam, največkrat na paši, kjer je listal po edinem knjižnem zakladu staršev, in sicer po stari Mohorjevi knjigi. Vorančev oče je bil namreč najemnik na »gruntu« grofa Thurna, na hribovski hubi.

In tu je preživljal ter doraščal mladi Kuharjev Lovro; njegovo mesto je bilo med najemniki, delavci, malimi kmeti, dvorjari in oglarji. Njegov stanovski tovariš pisatelj Oton Župančič je Vorančevu (po koroskem narečju so pisateljevo ime »Lovro« prenavredili v »Voranca«) življenjsko pot označil v kratkem takole:

»Voranc je prehodil težavno pot od paše do pluga in od pluga do fužin in strojev, pot našega človeka od pastirčka do delavca, od delavca do zavednega socialističnega borca za bodočnost.«

0 0 0

Mnogo spominov me veže nanj. Segel sem v prgišče spominkov in pred mano so se razgrnile razvretne kmetije po obronkih, ob vnožju katerih so samevale globače.

Prežihov Voranc je postal pisatelj že s sedemnajstimi leti. O tem mi je pravil sam po osvoboditvi, ko sem bil urednik Državne založbe Slovenije v Ljubljani. Takrat je Lovro Kuhar večkrat prihajal v Ljubljano, saj je bil ljudski poslanec in predsednik ljudske prosvete za Slovenijo.

Stalno pa je živel na svojem gorškem domu na Prežihovem vrhu pri Kotljah, v tistem predelu naše Koroske, ki je ostala Jugoslaviji.

Tedaj je bil Lovro marijiv poklicni pisatelj. V Ljubljano je prihajal zaradi organizacijskih in pisateljskih poslov, saj mu je Državna založba tiskala knjigo novel »Od Kotelj do Belih vod«, ki je izšla med prvimi knjigami, katere je izdala takrat mlada slovenska založba.

Pisatelj je sam izbral naslov te svoje zbirke, čeprav so mu nekateri svetovali, naj bi zbirki dal kakšen drug naslov. Spominjam se, da mu je nekdo svetoval, naj zbirki da naslov »Od Kotelj do Vesele in Zalostne gore«, ker je v tej zbirki popisana pot pisatelja Voranca, katero je prehodil po dolenskih krajih okrog Mokronoga. Voranc pa je ostal pri svojem prvotnem naslovu, čeprav ima zbirka samostojno črtico »Od Mokronoga do Pijane gore«. Ko je Voranc zvedel, da sem doma iz Litijske, se je v pogovorih večkrat zanimal za razmere v Litijski in njeni hribovski okoliici. Prav posebej je pritegnil njegovo pozornost kraj Prežiganje v bližini Trebeljevega. Vas leži v hribih ob cesti proti Ljubljani. Prežihovo pozornost je pritegnil zaradi podobnosti imena z njegovo domačo vasjo. Povprašal me je za nastanek tega krajevnega imena in ko sem povedal svojo domnevo, češ, da izvira ime od tega, da so prvi naseljenci pridobili svoj življenjski prostor s tem, da so

Anekdote

Bernard Shaw se je odzval proujni in obiskal razstavo ur. Ko si je vse ogledal, ga je eden od prirediteljev zaprosil, da pove svoje mnenje o uspehu razstave in še posebej o tem, kateri izdelki so ga najbolj navdušili. Shaw pa je hladno odgovoril: »Ne vidim, da bi ta industrija napravila kakšen koli napredek. Ure še sedaj ne gredo hitreje kot v letih, ko sem bil mlad!«

Devetdesetletni angleški književnik Somerset Maugham je nedavno tega zbolel za gripo. In ko ga je po telefonu vprašala ena od njegovih številnih prijateljic, če želi sadje ali cvetlice, jo je zavrnil, rekoč: »Za sadje je prepozno, za cvetlice pa še prezgodaj.«

V vasi Podgorje pri Kotljah na Koroskem stoji rojstna hiša Prežihovega Voranca.

IZ DRUŽINSKEGA ALBUMA

KIP „KURIRJA JOVICE“

za pionirje »FRANCA VRUNČA« na hudinjski osnovni šoli

REPUBLISKA PRIZNANJA SO PREJELI PIONIRSKI ODREDI NA OSNOVNIH SOLAH V SMARTNEM OB PAKI, ROGASKI SLATINI IN NA PONIKVI PRI GROBELNEM

Prejšnji teden je bila v domu sindikatov v Ljubljani skupna slavnostna seja predsedstva Zveze prijateljev mladine, izvršnega odbora Zveze za telesno kulturo Slovenije in republiškega odbora Jugoslovanskih pionirskih iger, odbora, ki je vodil akcijo leto telesne kulture mladine.

Slavnostno zasedanje, ki sta ga izmenično vodila tov. Olga Vipotnik ter Janez Zemljarič, je veljalo analizi minule akcije, razglasitvi rezultatov in sprejemu sklepa, da se prizadevanja po sistematičnem in množičnem udejstvovanju pionirjev in mladine v telesni vzgoji nadaljujejo z enako vnemo naprej. V ta namen bo poseben koordinacijski odbor že v kratkem izdal ponoven razpis za akcijo, hkrati pa tudi objavil nagrade za najboljše odrede in vsa tista društva, ki kakorkoli skrbijo za telesnovzgojno dejavnost mladine. Po vsem tem dobiva akcija na tem polju širše obsele, saj se ne omejuje samo na pionirske odrede na šolah in terenih, marveč vključuje v svojo aktivnost zlasti partizanska in športna društva ter druge telesnovzgojne organizacije. Kakor v republiškem merilu, tako bodo tudi v okrajih in občinah ustanovljeni posebni koordinacijski odbori, ki bodo vodili nadaljnje delo na tem polju. Glavno besedo v njih bodo morale prevzeti okrajne oziroma občinske zveze za telesno kulturo. Ocenjevanje vseh organizacij, ki bodo sodelovale v nadaljnji akciji za razširitev in okrepitev telesnovzgojne dejavnosti med mladino, bo

zaključeno 31. avgusta prihodajega leta.

Leto telesne kulture mladine, uspehi v akciji Jugoslovanskih pionirskih iger v 1962. letu so tako dali podbudo za nadaljnje in trajnejše delo. Zato lahko prvo in nadvse uspešno akcijo smatramo le za uvod v prihodnje prizadevanja. Pri vsem tem ne gre prezreti dejstva, da so prav pionirske igre pripomogle in pojasnile proces vrednotenja telesne vzgoje med mladino, zlasti še med šolsko. Zato ni naključje, da se je dvignila raven kvalitete šolske telesne vzgoje in da je prav ta postala nujen element pri formiranju osebnosti mladega človeka. Uspehe minule akcije pa lahko zasledimo še v ustanovitvi šolskih športnih dru-

štev. v gradnji številnih športnih objektov ipd.

Ob koncu skupnega slavnostnega zasedanja v Ljubljani je tekmovalna komisija razglasila rezultate. Pri tem je sporočila, da je iz Slovenije predlagala za nagrado dva pionirska odreda in sicer onega na osnovni šoli v Žireh ter odred »Franja Vrunčca« na osnovni šoli Hudinja v Celju. Zastopniki pionirskega odbora »Franja Vrunčca« so že v torek na slavnosti v Beogradu prejeli nagrado 400.000 dinarjev ter kip »kurirja Jovice«. Tako so se hudinjski pionirji uvrstili med najboljše v državi in prejeli za svoje plodno in bogato delo najvišje možno priznanje.

Republiške nagrade pa so prejeli naslednji pionirski odredi iz

celjskega okraja: tako je odred na osnovni šoli v Smartnem ob Paki prejel nagrado v znesku 150.000 dinarjev, odreda »Borisa Kidriča« iz Rogaske Slatine ter »Maksa Rižnarja« iz Ponikve pri Grobelnem pa po 100.000 dinarjev.

Pismena priznanja za prizadevanje in uspešno delo v letu telesne kulture mladine so prejeli še: okrajni odbor JPI v Celju, občinska odbora JPI v Mozirju in Zalcu ter Zavod za prosvetno pedagoško službo v Celju.

Med posamezniki pa je zvezno priznanje in nagrado sprejel tov. Karel Jug, medtem ko so republiške nagrade dobili: Vojko Simončič, Marica Volferl, Vlado Miklavc (Mozirje) ter Vlado Veber (Zalec).

Trije zaslužni člani celjske ribiške družine. Od leve: Milan Kragl, Vili Leskovšek (predsednik družine) in Branko Tominišek. Medtem ko je tovariš Kragl dobil na občnem zboru znak za zasluge, se tovariša Tominiška imenovali za častnega člana

Celjski ribiči so zborovali

Med organizacijami, ki so v nedeljo, 20. januarja poлагale obračun svojega dela, je bila tudi ribiška družina v Celju. Občni zbor je uspel in bil verno zrcalo izredno plodnega in prizadevnega dela celjskih ribičev. Tako so na zboru ponovno ugotovili, da so plan vijanja vseh vrst rib ne samo dosegli, ampak v mnogih primerih presegli celo za sto in več odstotkov. To je uspeh, na katerega so upravičeno ponosni, saj med drugim kaže, kakšna so prizadevanja družine. Celjski ribiči pa so se močno izkazali tudi na tekmovanjih vseh vrst, saj so povsod, kjerkoli so nastopali, zavzemali najboljše mesta.

Razumljivo je, da so zaradi uspešnega dela zaupali vodstvo družine tudi za naslednje obdobje ljudem, ki so že doslej pokazali polno mero prizadevanja. Zato so člani dali ponovno zaupnico staremu odboru. Ta odločitev je hkrati porok, da bodo celjski ribiči tudi v prihodnje uspešno izvrševali vse naloge.

Občni zbor so izkoristili še za to, da so podelili nekaj priznanj. Nekaj so jih izročili že med letom, zdaj pa so znak za zasluge v ribištvu izročili še tovarišu Milanu Kraglu, medtem ko so tovariša Branka Tominiška izbrali za častnega člana.

Dva posnetka z odprtega prvenstva Celja v umetnem in hitrostnem drsanju. Na levi: na star... so mlajše pionirke; na desni predsednik občinske zveze društev prijateljev mladine tov. Karl Šmauc odpira tekmovanje

ZMAGI, PORAZ IN PRETEP

Začetek republiške lige v hokeju na ledu je vsaj za moštvo HDK Celja obetal najboljši. Tako so Celjani že v prvi tekmi visoko premagali Mariborčane z rezultatom 13:2. Zlasti uspešno so bile zadnje minute igre, ko je celjski napad dosegel nič manj kot sedem golov.

V drugi tekmi so Celjani nastopili na umetnem drsalšču v Ljubljani proti Slaviji iz Vevč. Tudi ta dvoboj je pokazal, da so mladi celjski hokejisti dosti boljše, saj so premagali svojega nasprotnika z razmeroma visokim rezultatom 10:5 (0:1, 6:1, 4:3).

V torek zvečer pa so Celjani gostovali v Mariboru ter se z istoimenskim moštvom pomerili v povratni tekmi. Dvoboj se je končal z zmago domačinov 8:7 (2:2, 6:3, 0:2). Zal pa je imela ta tekma takšen vložek, ki ne more ostati brez posledic. Gre namreč za dogodek, ki se je pripetil na prostoru, kjer igralci počivajo, oziroma čakajo, da vstopijo v igro. Tam je prišlo do splošnega pretepa, ki so ga povzročili gledalci. Bilo je to enajst minut pred koncem tekme. V tem jih je celjski igralec Srečko Setina dobil s palčko tako po glavi, da je moral iskati pomoč v mariborski bolnišnici. Zaradi tega grobnega napada in rane, ki jo je dobil Setina, je HDK Celje ne samo vložil protest, marveč bo iskal zadoščenja tudi na sodišču. Razen tega zamerimo sodnikom, da tekme nista prekinili, čeprav sta imela za tako odločitev dovolj vzrokov; prav pa zasluži še delegat, ki je grajal tako dovolil, da se je tekma nadaljevala, oziroma HK Maribor, ki ni zagotovil varnosti igralcem.

PIONIRJI NA DRSALEH Kdo bo prvak?

Pod pokroviteljstvom občinskega odbora JPI in občinske zveze prijateljev mladine je Hokejski drsalni klub Celje izvedel v nedeljo in ponedeljek odprto prvenstvo Celja za pionirje in pionirke v umetnem in hitrostnem drsanju. Tekmovanja se je v vseh disciplinah udeležilo 73 mladih drsalcev, kar je več kot zaupljivo. Pionirje je na začetku tekmoval-

nja pozdravil predsednik občinske zveze prijateljev mladine, tovariš Karel Šmauc, na koncu ob razdelitvi diplom in nagrad, pa tudi predsednik občinskega odbora JPI ter sekretar občinskega komiteja ZK Stane Divjak.

Prireditev je lepo uspela in pokazala, da je v Celju veliko vnetih mladih drsalcev.

Rezultati, UMETNO DRSANJE. Mlajše pionirke: Edita Čuden, 2. Judita Strosmajer, 3. Daša Beškovič; starejše pionirke: 1. Nives Hladin, 2. Nikica Ložar, 3. Lučka Mišič; starejše pionirke (tekmovalni razred): 1. Mirjana Košič, 2. Bredica Presinger, 3. Vanja Segina.

HITROSTNO DRSANJE. Mlajši pionirji: 1. Niko Petelin, 2. Boris Košutnik, 3. Bojan Kerkoš; mlajše pionirke: Olga Košir, 2. Judita Strosmajer, 3. Jolanda Vrhkar; starejši pionirji: 1. Matjaž Čik, 2. Boris Škoberne, 3. Tomaž Strehovec; starejše pionirke: 1. Karmen Bebar, 2. Nives Hladin, 3. Metka Kušer; starejše pionirke (tekmovalni razred): 1. Mirjana Košič, 2. Breda Presinger, 3. Slavica Muzga.

Dominko Uršič - še zmeraj v formi

V nedeljo so celjski smučarji sodelovali na meddruštvenem tekmovanju v veleslalomu na Ojstrem, katerega so pripravili Trboveljčani. Udeležba je bila prava lepa; pa tudi z uspehi celjskih tekmovalcev smo lahko zadovoljni. Izredno lep uspeh je dosegel Dominko Uršič, ki je znova dokazal, da je treba nanj še vedno računati, navzile širim križem.

Rezultati. ČLANI: 1. Uršič 1:13.1, 2. Košič 1:13.5, 3. Janko Četina 1:14.2 (vsi Celje). MLADINCI: 1. Krelj (Celje) 1:22.2. Od celjskih pionirjev je bil najboljši Zekar, ki se je uveljavil na tretje mesto.

Lep začetek smučarskih šol

Prvi dan tega tedna so začele z delom smučarske šole za pionirje in mladince, ki jih je pripravil celjski smučarski klub na različnih predelih mesta. Ze prvi tečaj so pokazali, da je med celjsko mladino veliko zanimanja za smučanje; zato so imeli prizadevni učitelji in instruktorji pa tudi nekateri znani tekmovalci polne šole.

V nedeljo - boks

V nedeljo, 27. januarja ob 10. dopoldne se bodo v mali dvorani doma OF znova predstavili mladi boksarji Olimpa, ki se bodo v prijateljskem dvoboju srečali z ekipo trboveljskega Partizana.

Kdaj se bo uresničila ...?

Živ-žav, tisto vrvenje, ki je tako značilno za življenje na drsalšču v celjskem mestnem parku, je že zdavnaj poleglo. Tudi zadnji vneti pristaši drsalnega športa so zapustili ledeno ploskev in zadovoljni krenili proti domu. Kako tudi ne, saj so imeli spet nekaj lepih in prijetnih ur.

Nad park je legla nočna tema in mir. V teh urah je skoraj pošten.

Toda, na drsalšču še zmeraj gorijo luči. Zakaj neki?

Oh, kako neumno vprašanje. Samo bežen pogled pove vse. Zdaj se je začelo tisto delo, ki ga večina ljudi ne pozna, niti se nanj ne spomni, četudi zahteva največ naporov, največ prizadevanj in zlasti še dobre volje. To je delo, ki jemlje tako dragocene nočne ure, in to prav takrat, ko se mrz najbolj zajeda v kosti in ko misel na tople postelje poveča utrujenost.

Zdaj, ko ledena ploskev kaže vso svojo širino in dolžino, se je začelo pripravljanje novega ledu čiščenje in zlasti še polivanje. Za to delo so najbolj primerne nočne ure, saj čez dan ni časa, niti pogojev.

Navzlic mrtvilu, na drsalšču n. vse utihnilo. Kaže, kakor da bi imeli sejo. Da, bila je kratka. Razdelili so si delo in že so eni pr. čistilci snega, drugi pri lopatah in tretji pri dolgih, črni cevi, ki se zvija po gladki plošči kakor kača in skozi katero teče — voda.

— Kako, Bertl, že spet polivaš? — Seveda, je skoraj užajeno odvrnil. Kdo naj bi sicer, če ne sami.

— Pa zakaj vendar?

— Zakaj? je ponovil vprašanje. Zato, da se bodo tudi jutri in naslednje dni otroci lahko drsali in da bo normalno teklo delo v našem društvu.

— Povej mi vendar, kdaj bo konec tega težkega dela?

— Takrat, ko bomo imeli umetno drsalšču.

— Bo to kmalu?

— Kot vse kaže, ne, pa česarav šasten.

se nam prav zdaj nudijo takšni pogovori, ki se nabirajo v zgodovinskih knjigah. Kompravdne bi dobili skoraj zastoj, če ne čisto zastoj. Treba bi bilo zagotoviti samo nekaj milijonov za nabavo cevi ter za postavitev oziroma gradnjo ploskva, pa bi bila stvar v redu. Za malo denarja bi dobili pomemben objekt. Vse ostalo, kot tribune in ostane objekta bi lahko gradili v etapah, pač takrat, ko bi dobili denar. Toda, osnovo bi imeli in to takšno, da bi lahko nemoteno delali več mesecev v letu neprekinjeno. Zaradi idealne lege bi se drsalna sezona v Celju zagotovo podaljšala na skoraj pet mesecev. Saj veš, kaj to pomeni.

— Je gradnja umetnega drsalšču tudi tvoja želja ob novem letu?

— Ne samo moja, marveč tudi tvoja in nas vseh, ki tu delamo in želja na stotine otrok, ki prihajajo na ta športni prostor.

Kdo ve, kdaj se bo uresničila?

— an

Prijatelj je bil res tam. Stal je pri štedilniku in si sušil premočeno obleko. Od čevljev mu je curljala voda in se nabirala v lužo.

»Ostoj!« je zaklical Jurček že od vrat »Glej ga glej! Tule tičiš, da ni nikakega glasu od tebe. Stala sta si nasproti, si stiskaš roke in se zavzeto gledata. »Kaj pa ti?« je Jurček končno prekinil molk. »Pri Stanetu sem še zmerom. Pošto prinašam zanj.« »Tu samo tiskamo in se dolgočasimo, kadar je takole.« »Morebiti se ne boš več dolgo. Nemci slutijo, da ste tu nekje.« »Slutijo?« se je zavzel Jurček.

»Saj zato me je Stane poslal sem.« Šele sedaj se je Jurček ozrl po ostalih in videl, da sta Grega in oče zaskrbljena in mamica potrta.

»Kdo ve kako jim je prišlo na nos.« je nadaljeval Ostoj. »Vojastva je vse polno v mestu: umikajo se z juga. Kaj lahko zasledimo dolino in vsak kotiček posebej pretaknejo.

Novica ni bila prijetna, tudi Jurčka je zaskrbelo ob njej. Šele sedaj, ko je bila Barka v nevarnosti, je čutil, koliko mu je pomenila.

»Ostoj je gotovo truden, pojdimos spat!« je pretrgal Belajev glas tišino.

Ta večer je Jurček zaman iščal oči skupaj. Skrb za Barko se je kakor temna senca spazila vanj in mu dolgo ni dala spati. Jutro je navadno prijetnejše od večera. To je občutil tudi Jurček, ki je bil naslednji dan že zgodaj na nogah. Zvedrilo se je, niti oblak ni bilo videti na nebu, in tudi skrb, ki ga je težila prejšnji dan, se je umaknila upanju. Morda pa Barki le ne pridejo na sled... Obetal se je lep dan, zato je hitro stekel po Ostoja. Odpeljal ga je k bližnjemu studentu, da sta se umila v ledeno mrzli vodi. »To je zdravo.« je rekel, skropil okoli sebe in poskakoval, da bi se ogrel.

— an

Poglobljanje socialističnih družbenih odnosov

V sredo so imeli v Šoštanju občinsko konferenco Socialistične zveze, zato smo obiskali predsednika občinskega odbora SZDL tovariša Damjana Bryarja, ki nam je v nizu odgovorov nakazal bodoče delo.

● Najbistvenjša naloga v bodočem delu bo nedvomno ta, da bomo zainteresirali člane gospodarskih organizacij za aktivnejše sodelovanje v delu krajevnih organizacij. Doslej so se le-ti preveč odmikali in s tem tudi niso bile krajevne organizacije najbolj obveščene o stanju v gospodarstvu. Prav s povezovanjem upravljavcev v terenske organi-

zacije pa bo možno v bodoče budneje bdeti nad težavami v gospodarstvu, da se ne bi pripetilo podobno kot v lanskem letu.

● Dosedanje delo zborov proizvajalcev se že kar dobro vpečuje, vendar pa v ustaljeni obliki nikakor ne rodi najboljših uspehov, ker so sestanki zgolj informativnega značaja.

● V letošnjem letu bo treba odločneje nastopiti proti tistim članom občinskega odbora, ki ne čutijo dolžnosti, da bi obiskovali zbornice volivcev na svojem področju in so prepričani, da je samo prisostvovanje na občinski seji že dovolj.

● V zadnjem času se vse bolj javlja težnja po širših osnovah obveščanja občanov o delu občinskih organov. Zato se dogovarjajo, da bi gospodarske organizacije prispevale za zgraditev male radijske postaje za območje Saleške doline. Prav tako pa bomo izpopolnili glasilo občinskega odbora Socialistične zveze in skušali doseči čim večje sodelovanje krajevnih organizacij v njem.

● Najodločneje pa bomo vztrajali na tem, da se ne bo pojavljala stara navada, da bi zbori volivcev razpravljali o že sprejetih sklepih ali zakonih, kajti prav ta praksa je dokajšen vzrok

MOZIRJE

Šolski problemi v Mozirju

Pred dnevi so na seji občinskega komiteja Zveze komunistov v Mozirju razpravljali o šolstvu v občini in ugotovili, da je strokovnost prosvetnih delavcev še vedno prenizka. Tako primanjkuje kar 22 predmetnih učiteljev, da bi lahko zagotovili kvaliteten pouk v višjih razredih osnovnih šol. Tako so sklenili, da bodo omogočili učiteljem, ki žele, tudi študij na višji pedagoški šoli. Prav tako pa so grajali primere zaposlitve kmetijskih tehnikov na osnovnih šolah.

Sklenili so, da morajo v bodoče posvetiti mnogo več skrbi učnovzgojnemu delu na šolah. O družbenem upravljanju šol so pri delitvi osebnega dohodka opazna pomanjkljiva mesta.

Grajali pa so tudi delo šolskih odborov, ki je svoje seje vse preveč podrejalo materialnim vprašanjem. Zato bodo v kratkem organizirali tečaj za predsednike šolskih odborov.

R. Z.

Skorajda bi mislil, da si v rastlinjaku — toda ta vrtič osvežuje prijetno vzdušje v velenjskem delavskem klubu, ki je postal središče kulturno zabavnega življenja v Velenju

Skrajni čas za temeljite priprave

Cez dobre štiri mesece bo v Celju znova zadonela pesem mladih grl in kot kažejo priprave v dokajšnji razširjeni in udeležbi festivala, lahko pričakujemo, da bo število vseh nastopajočih doseglo skorajda deset tisoč. To pa ni več mala stvar in priprave za to edinstveno prireditev so v teku vse od končane drugega festivala.

Tako predvideva podrobni program, da bo festival obsegal naslednje prireditve. V štiri dni trajajočem festivalu bomo imeli priliko videti in slišati slavnostni koncert ob otvoritvi festivala (30. 5.), naslednji dan koncerte predmaturantskih zborov. Na dan prvega junija bodo nastopili pomurjski zbori, za zaključek pa bo 2. junija najslavnejša in najmasovnejša glasbena prireditev doslej, in to s koncertom zborov vseh republik in inozemskih zborov.

V tem času bi se sestali in posvetovali vsi zborovodje in glasbeni pedagogi, kar bo nedvomno imelo velik vpliv na glasbeni pouk v obveznih šolah.

Dosedaj je bilo število zborov, ki so lahko nastopali na festivalu omejeno po okrajih. Letos pa bo odločala le kvaliteta in bo lahko posamezni okraj poslal več zborov. Prav tako pa tudi ne bo več omejitve na troglasne zbornice. Nastopali bodo lahko vse vrste zbori in to celo s poljubno instrumentalno spremljavo.

Zbore in instrumentalne skupine bo izbrala republiška komisija, ki bo izbirala na okrajnih revijah. To je potrebno zaradi enotnega kriterija in dobre programske izvedbe. Predpogoj za nastop na festivalu je le obvezni nastop na občinski in okrajni reviji. Poleg zborov iz naših bratskih republik so letos povabili tudi inozemske zbornice. Takšno sodelovanje na tem področju bo imelo nedvomno pogloblitev kulturnih odnosov, obenem pa bo to dragocena izmenjava izkušenj.

Nedvomno je postal celjski festival ne le prikaz kvalitetne glasbene vzgoje naše mladine, temveč nehoti narekuje intenzivno in sistematično delo, ki se odraža estetski vzgoji mladine.

—ik

ŠOŠTANJ

Letos upajo na uspeh

Kolektivi šoštanjske usnarne je slednjic le našel izhod iz nešteti težav, ki so lani hromile njihovo proizvodno delo. Izboljšali so organizacijo dela in v zadnjem času so posvetili analizam obstoječega stanja veliko skrb. Kljub temu, da tudi letos ne vedo ali bodo uspeli dokončno urediti nov krom oddelek, so si po temeljitih premislekih zadali kar 23,9 odstotkov povečan plan proizvodnje.

Izhod iz težavne situacije v usnjarski industriji iščejo predvsem v povečani proizvodnji tistih asortimentov, ki so izredno iskani.

Kaže pa, da bodo lanskoletne zaloge, ki so še ostale v skladiščih, tudi uspeli v kratkem prodati, tako da jih ne bodo bremenile.

—ze

ŠMARJE

MLADINA JE TAKSNA...

Tovariš urednik.

Neštetokrat je govora o mladini, ki da je takšna in takšna, a vse premalo govorimo o vzrokih. Primer iz Pilštajna je zgovoren dokaz, da je mladina delovna, če jo vodimo in ji pomagamo. Za nekaj časa smo govorili, da je mladina v Pilštajnu nedelavna in da pač nič neče. Pa je tovarišica Bahova zbrala okrog sebe mlade in jih navdušila za igro. Ni bilo lahko. Mladina si je želela boljše pogoje; ni se mogla živjeti na tesnem, slabo primernem odru. Vendar je volja zmaga. Pred novim letom so nam zaigrali komedijo »Draga Ruth«. In verjemite, skupno delo in uspeh dasta novega poleta. Pa ne le to! Vedeti je treba, kolikšnega pomena je na vasi kulturna prireditev. In prav zato želimo pilštajnski mladini in tovarišici Bahovi še novih uspehov!

Marija Leskovar
Gubno 6 — Lesično

Kdo je kriv?

Tovariš urednik,

čepprav je avtobusni potniški promet dandanes sodobnejši od naših vlakov, moram žal povedati, da med nevestnimi šoferji in cestarji, ki v zimskem času olajšujejo vožnje, pride večših do neljubih sporov.

Pred kratkim je jutranji avtobus Smarje—Store imel enourno zamudo. Šofer se je izgovarjal na poledico in slabo delo cestarjev ter se pritožil. Komisija iz Smarja pa je pri pregledu ceste ugotovila, da je le-ta v najboljšem stanju. Pri tem je zanimivo to, da to ni bila prva zamuda omejenega šoferja, ki je pred dobrim mesecem dni 20 minutno zamudo nadoknadil s divjo in za potnike ne preveč varno vožnjo. Izgovor na cesto in cestarje je pač pri roki, čepprav je najbrž krivda na budilki — mar ne?

Deželak Franc
Planina pri Sevnici

MALA KRONIKA SENTJUR

V času od 12. 1. 1963 do 19. 1. 1963 je bilo rojenih na območju občine Sentjur pri Celju 1 deček in 1 deklica.

Poročili so se BRILEJ Janez poljedelec in GRACNAR Jožeta poljedelec oba iz Presečnega pri Planini, ter ANTELEJ Konrad poljedelec in BRILEJ Jožeta poljedelec oba iz Presečnega pri Planini.

Umrl je LONČARIČ Jožef iz Planine pri Sevnici 6 star 82 let.

V Laškem obnavljajo

Nekoč pomembno in privlačno turistično mestece Laško dandanes nima dovoljnih osnov za razvoj sodobnega turizma!

Kljub aktivnemu delu turističnega društva jim je šele pred časom uspelo, da so po temeljitih premislekih končno le adaptirali hotel »Savinjo«. Na ta način so dobili prepotrebnih 26 sob s 50 posteljami. Vse večjemu turizmu pa so se odzvali tudi zasebniki, ki so ponudili v sezonskem času oddajo sob.

Dotok tujih gostov je vedno večji in že sedaj premisslujejo o

novi adaptaciji, da bi pridobili še nadaljnjih 40 postelj. Lani je v hotelu prenočevalo 1564 domačih in 261 tujih gostov. Zavedajo pa se, da je tudi okolica pomembna, zato urejajo park, sprehajalne steze in razgledni stolp na starem gradu. Prav tako pa bodo obnovili gostinska podjetja v izletniških krajih v okolici, ki je za turiste izredno privlačna.

Za domačine pa je pomembno, to, da so v hotelu uredili tudi obrat družbene prehrane.

Gostišče »Savinjo« prav radi obiskujejo domačini in tuji gostje, saj so v njem dobro postreženi

Kršitve delovnih razmerij

V zadnjem času je na območju konjiške občine prišlo do več primerov kršitve predpisov iz področja delovnih razmerij. Na inšpekcijski dela so nam povedali, da gre v večini primerov za sezonske delavce, ki so delali še po preteku pogodbe in bi jim podjetja morala odpovedni rok, kar pa niso storila. Zato so večino delavcev morala podjetja ponovno zaposliti. Pri tem je razvidno to, da podjetja nimajo dovolj strokovnih moči v kadrovske socialni službi. Prav zato je zavod za zaposlovanje delavcev na skupni

Uspešno sodelovanje

pri poklicnem usmerjanju mladine

Zavod za zaposlovanje delavcev v Slovenskih Konjicah že dlje časa uspešno sodeluje s šolami pri poklicnem usmerjanju. V ta namen je za vse večje šole v občini naročil časopis »Covek iz zanimanja«, pa tudi nekatere brošure, ki objavljajo gradivo iz poklicnega usmerjanja mladine. Na šolah pa so zbrali iz vrst prosvetnih delavcev poverjenike, ki uspešno sodelujejo z zavodom pri reševanju zelo odgovornih nalog.

Vse to je pripomoglo, da se tudi šolska mladina v čedalje večjem številu oglašja na zavodu in išče informacije o učnih mestih, o pogojih za vpis na srednje šole, o vključevanju v uk. o možnostih priučevanja in podobno.

V. L.

SLOV. KONJICE

Naj ne ostane osamljen primer

Pri občinskem ljudskem odboru v Slovenskih Konjicah bodo bržčas že z novim letom ustanovili službo za delo z organi krajevne samouprave. Že naslov službe pove dovolj; na vprašanje, zakaj so se zanj odločili, pa je tazinek ljudskega odbora konjiške občine tov. Jančič dejal, da predvsem zavoljo tega, da bodo pomagali tistim organom krajevne samouprave, ki se ponavadi sploh ne vedo kam obrniti po navsote za rešitev problemov in nalog.

Pobuda je vsekakor zelo zanimiva; upajmo tudi, da bo nova služba upravičila svoj obstoj in da bo v mnogem pripomogla, da se bo delo organov krajevne samouprave bistveno izboljšalo.

TURISTIČNI PROŠPEKT

Turistično društvo Slov. Konjice je skupaj z društvom v Slov. Bistrici izdelalo propekt, ki bo zelo dobro služil turistu za predel južnega in vzhodnega Pohorja. Kratak opis je dopoljen s slikami in manjšimi zemljevidi. Besedilo je v slovensčini, srbohrvaščini, nemščini in angleščini.

To je prvo delo pred kratkim ustanovljenega društva, ki pa ima v svojem programu tudi olupsevalno akcijo.

V. L.

NOVE CENE ZA VODO

Pred dnevi je svet za komunalne zadeve v Slov. Konjicah izdal odredbo o cenah za kuhinjski meter pitne vode. Razpravljali pa so tudi o uvedbi števecv, da bi odpravili pavšalno plačevanje. Sklenili so, da naj podjetja prva nabavijo števec, kasneje pa tudi samostojna gospodinjstva.

SODELOVANJE V DRUŠTVIH

Statistično poročilo o delovanju 33 društev in organizacij v konjiški občini kaže, da je skupno število članstva le dobra tretjina vseh prebivalcev. Od teh 5652 članov pa je 1965 žena in 683 mladincev. Največ jih je v starosti do 30 let. V bodoče bo vsekakor treba še večje število občanov pritegniti k aktivnemu sodelovanju.

Pomoč je potrebna toda...

V konjiški občini je od 3000 mladincev včlanjenih v mladinsko organizacijo le polovica. Skupno imajo 20 mladinskih aktivov, in sicer 10 terenskih, 5 šolskih in 5 v gospodarskih organizacijah. Vsekakor bo mladinski komitej moral v bodoče posvetiti vsjo pozornost mladini, ki ni včlanjena, kajti prav od dobrega dela mladine je kasneje tudi odvisno število članstva Socialistične zveze.

Opazno je tudi, da se mladinci vse preveč zanaša na pomoč starejših. Le-ti prislusneje težnjamo mladine, vendar pa je mladina tista, ki si mora s svojim dobrim delom izbojevati svoje mesto v naši družbi. Objektivni vzrok za premajhno dejavnost mladine je vsekakor obširno pomanjkanje prostorov, kar pa je tudi primer pri 13 krajevnih odborih Socialistične zveze; je 7 jih ima svoje prostore.

—ik

Pobiram članarino

Vedno znova slišimo o kmečkih predelih ugotovitve, da je v vrstah Socialistične zveze večalno premalo žena. In prav na to ugotovitev je na eni izmed občinskih sej Socialistične zveze neka tovarišica povedala svoje izkušnje.

»Ze vrsto let pobiram članarino po domovih. Kadar koli se oglašim, vedno znova na nanese pogovor na vprašanje, zakaj gospodinja ni včlanjena. In po večini so odgovori isti:

»Moja žena nič ne zasluži. Spustim se v razpravljanje o vlogi žene, matere in o njenem delu in verjemite mi, čepprav navadno nimam preveč uspeha v razgovorih z moškimi, vendarle to vpliva na ženo, (ki se čuti družbeno zapostavljeno), da se slednjic tudi vpiše. Nekoe sem dožvela prav ganljivo dogodivščino. Na nekem tokem obisku sem videla očeh žene solze. Mož pa je vztrajal pri svojem. Drugo jutro pa me je ta ženska obiskala na domu in mi prinesla denar za članarino. Tih je dejala: »To so moje prihranki od gospodinjstvala.

Takšni primeri niso osamljeni na podeželju. Samo v preteklem letu sem z razgovori pridobila nad 25 novih članov — žena. Prepričane sem, je dejala, da je stanje članstva v mnogočem odvisna prav od pobiralcev članarine. Če le-ti ne razložijo pomena Socialistične zveze in če se puste kar tako odpraviti, potem pač ne more biti govora o tem, da je tudi oni v redu izvršil svoj zadolžitev. Predvsem pa je važno to, da je premalo ugotovitev, da ni dovolj žena v naših vrstah — le aktivno delo je tisto, ki lahko in mora to stanje spremeniti.

Najboljši v Jugoslaviji

V nedeljo so na redni republiški skupščini Počitniške zveze Slovenije v Ljubljani ugotovili, da od skupnega porasta 5.000 novih članov odpade na celjski

DOBILI SO TRGOVINO

V Jerneju v konjiški občini so po dolgem čakanju slednje le dobili potrebno trgovino. Odslej bodo Jernežani lahko nakupovali kar doma. To je bilo zanje izredno važno, saj so postavitev trgovine v svoj kraj vezali kot obveznost na svoj delovni prispevek pri gradnji prizidka prosvetni dvorani. Zetjelo pa si tudi, da bi dobili v vas še kakšnega obrtnika, saj imajo zaenkrat samo čevljarja, kar kaže, da nimajo pokritih niti najvažnejših potrebnih uslug. —ik

PREGLEDALI BODO DELO

Konec januarja bodo imeli hišni sveti v Slov. Konjicah in nekaterih večjih krajih redne letne sestanke, na katerih bodo izbrali nova vodstva in razpravljali o preteklem in bodočem delu. Pri stanovanjski skupnosti menijo, da bi kazalo zamenjati le tista vodstva, ki so bila premalo skrbna in delavna.

V. L.

Potreba po kadrih v gostinstvu

Gostinstvo je v konjiški občini slabo razvito, čepprav imajo dobro perspektivo za razvoj turizma. Zato bo treba tej panogi posvetiti večjo skrb in kadre izobraževati, saj imajo doslej le eno četrtino polkvalificiranih gostincev, da ne govorimo o kvalificiranih in ostalih, ki jih ni.

Najbolj delaven je občinski odbor Počitniške zveze iz Velenja

okraj preko 1000, kar je bržčas velik uspeh. Število družin se v kratkem času povzpelo od 1 na 34. Takšen porast je edinstven v Jugoslaviji in nedvomno in zasluze zanj pomoč organizacije I.M.S. SZDL in ZK.

Razprava je pokazala, da je vrstah Počitniške zveze preveč kmečke in delavske mladine, s jih je skupaj le 19,9 odstotke ljudi v tem vodi celjski okraj, ima članov zaposlenih v industriji dobro tretjino.

Večina članov je torej s šol, pa vodi v krajih brez visok šol do prehitrih menjav vodstev in s tem v zvezi do stalnih vzpjanj novih kadrov.

Kot kaže bo problem prostrov za rekreacijo mladine v našem okraju rešljiv, saj je v Zgornji Savinjski dolini dovolj stav, ki jih bodo s skromnimi sredstvi usposobili za namen letnega zimskega mladinskega turizma.

J. V.

Obračun na cesti

Med vasjo Ločico in Breg sem na teletniškem prelazu pred dnevi videl neobičajni obračun na cesti. Vzrok tega brutalnega nastopa nabavnega referenta gradbenega podjetja »Gradnja« Zalec in kasneje še vznikla tovornjaka pri Ingradu, ki sta se znesla nad nedolžnim pešcem, je v tem, da prvi s svojim flatom ni mogel prehitovati. Pešec je po desni strani cestišča vozil ročni vozilek, na katerem je imel naloženo vrečo moke. V drugo smer pa sta vozila dve kolesarki. Flat torej ni mogel takoj nadaljevati z vožnjo in zato je voznik izstopil, ozmerjal pešca in ga začel prepep. Privozil pa je tudi še voznik tovornjaka in se še ta lotil nedolžnega pešca.

Vprašanje je, kam vodi takšen nos urejanja prometa na naših cest in ali je to vredno človeka. Znano je, da pešec na cestah nešteto lahko vzrok nesreč, vendar pa vsako fizično obračunavanje ne ovede, temveč nima nobene zveze z pravilnimi človeškimi odnosi. Vemem, da bi beseda sama lahko rešila nepotrebn spor, tako pa so bile na delu.

D.

ZAKAJ VAM
PIPI VAM
KDAJ
KDAJ

pri nas in po svetu

Velika gospodarska preobrazba

Te dni je VI. kongres Enotne socialistične partije Vzhodne Nemčije v središču pozornosti. Sam Hruščov je po prihodu v Berlin hodil ob znamenitem berlinskem zidu.

Prvi sekretar CK Walter Ulbricht se je v referatu izrekal za politično miroljubno koeksistenco ter odpor proti dogmatizmu v mednarodnem komunističnem gibanju.

Zanimivo je to, da je Vzhodna Nemčija v slabih dveh desetletjih popolnoma spremenila bivšo nemško žitnico v močno industrijsko državo.

Vzhodna Nemčija je kar za 2,5-krat manjša od Jugoslavije, vendar v njej živi okrog 17 milijonov prebivalcev. Glavni del te države je nižina med rekama Elbo in Odrom, le na jugu in jugozahodu se dvigujejo planine.

Po Jaltškem in Potsdamskem sporazumu je ta predel ostal pod sovjetsko okupacijo. Kot odgovor na osnivanje Zapadne nemške republike, so Sovjeti 7. oktobra z volitvami osnovali državo, z nazivom Vzhodna Nemčija.

Glavno mesto je vzhodni del Berlina z več kot milijon prebivalci. Najvišje telo v državi je zvezna skupščina; po letu 1960 pa je predsednika republike zamenjal državni svet, tako da je ta funkcija kolektivna.

Takoj po končani drugi svetovni vojni so z agrarno reformo odpravili veleposestnike — to je materialno osnovo znanega pruskega plemstva — junkerov. Le-ti

so imeli ogromne površine zemlje v svojih rokah, saj so nekateri imeli po tisoč in še več hektarjev. Vso industrijo, banke, prometna sredstva in grobišne trgovine so nacionalizirali. V letu 1960 in 1961 pa so začeli z izredno intenzivno kolektivizacijo v kmetijstvu, tako da je dandanes večji del kmetijske proizvodnje v za-

družnem sektorju.

Nevečjetan razvoj pa je napravila Vzhodna Nemčija v industriji, saj je danes že štiri petine prebivalstva zaposlenih v industriji. Pred leti je večino izdelkov te iste industrije, jeklo in visokokalorični premog dobivala iz Zapadne Nemčije.

Danes je Vzhodna Nemčija naj-

večji proizvajalec lignita na svetu — za letno proizvodnjo 237 milijonov ton. In prav na tej osnovi je močno razvila proizvodnjo električne energije ter kemično industrijo. Metalna industrija pa se je specializirala za precizno mehaniko, optične in merilne instrumente, tekstilne ter grafične stroje ipd. Glavni del izvoza je vezan na vzhodnoevropsko integracijo (SEV).

V tej preobrazbi je veliko vlogo odigrala pravilna politika v šolstvu, saj je v letu 1962 študiral (po uradnih podatkih) skorajda vsak stotnik na višjih ali visokih šolah.

BELE GAZI

U T R I N E K

Mali, beli kristali. Padajo. Usipljejo se. Nenehno kot da jim ni konca ne kraja. Stkani so kot srebrna pajčevina in vse debelejša je odeja pahuljasto naphanih snežink. Smreka je klonila vdano pod belo težo, mali rožnati grmički so se utopili tu strehe se lesketajo ter solzijo v opoldanskem slepečem soncu.

Zima! Zima! Srebrna zima!

In kako dobro dene človeku, ko gleda sivo modrikaste lahne sledi, ki se vijejo od hiše do hiše, nedoločno vodijo preko valovite poljane v bližnjo vas in dalje v gozd. Vsaka stopinja pušča topli odtis. Nekateri gazi so osamljeni, negotove in ko previdno nameriš svoje korake vanje, se ti zazdi, da občutiš utrip tistega, ki je hodil pred tabo.

Dnevi so kratki. Jutra se mlečno prelivajo v dan, ki prezdaj zamre v modrikastem somraku. In noči so kot varno materino zavetje. Toplota z mehko obijami misli in se lenobno pretaka po žilah. Občutek neskončno lepe, hladne kristalnosti dolgih temin ždi nedoločno v nas kot srh, njegova podoba pa je tamkaj za šipami.

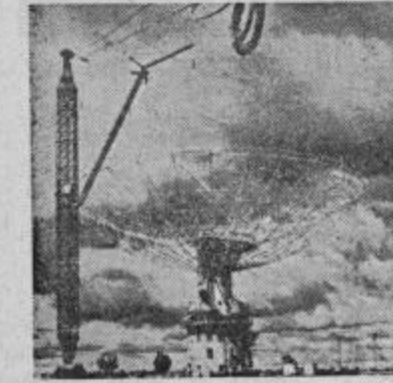
Prehodi iz srebrnih noči v mlečni dan so skorajda nezaznamni. Sonce nam nalije vedrine in roka se začuda lahko opre na voljo. Otroci pa so srečnejši kot kdajkoli. Drobna snežinka jim je vrednejša od vsega drugega, pa čeprav jim je včeraj, predčerašnjim, in koliko je bilo teh dni, prizadejala ostro bolečino in tesnobni občutek.

Snežinke pa naletavajo in nebo in gozd in poljana sta ena sama belina, v kateri se tanji drobni človek, ki je gospodar zemlje.

RADARSKA MREŽA V AMERIKI

Pred nedavnim so angleški časopisi lansirali vest, ki je hudo zaprepastila Američane, saj jim skušajo dokazati, da je njihova

čudovita in nadvse budna radarska mreža slepa. Pred nedavnim so baje angleški bombniki »Vulkan« (z delta krili) izvedli tajno vežbo z »bombardiranjem New Yorka, Washingtona in drugih ameriških mest« tako, da jih radarska mreža ni odkrila. Američani so odvrnili, češ, da so Angleži ponoreli. Različne izjave o letenju v višini 19.000 metrov s hitrostjo nad tisoč kilometrov na uro in o elektronskem sistemu, ki oslepi radarje, pa se je zmeda le še povečala.

Afera, ki jo imenujejo »majhno moščevanje« zaradi afere Skybold, o kateri so govorili kot o laudijem spevu angleške slave in moči, se je tako razrasla, da menijo, da je celo ogrozila celotni obrambni sistem zapadnega sveta.

1963: ponovno osvajanje strehe sveta

Tokrat se odpravljajo na streho sveta — Mount Everest (8842 metrov) — Američani, ki doslej na alpinističnem področju niso pokazali nekih vidnejših uspehov. To bo prva ameriška odprava na najvišji gorski vrh sveta. Ekspedicija bo štela 19 članov pod vodstvom dr. Williama Siryva.

Glavni namen ekspedicije je predvsem znanstven, tako trdi vodja odprave, ki bo v maju odrinila na pot. Želijo dobiti vse odgovore na raznorazne reakcije človeškega organizma v posebnih življenjskih pogojih velikih višin. Najbrž jih skomina tudi slava in še kaj!

Prisebnost

● Švicarski inženir Rudolf Philip je imel eno samo veliko strast — športno letalstvo. Za ta šport se je ogrel, ko se je spoprijateljil s Hermanom Geigerom, specialnim reševalnim pilotom, ki je doslej dobrih sto ljudi rešil gotove bele smrti v gorah.

● Pred dnevi je inženir Rudolf Philip vzel dopust in ga izkoristil za to, da je v malem športnem avionu slikal prijatelja, ki je imel nalogo, da s tuljenjem avionske mašine sproži snežne plazove.

● Dan je bil lep in vse je bilo v redu. Nenadoma pa je Philip občutil, da je začel v zračni vrtnec, ki ga je vse bolj vlekel k visokemu planinskemu vrhu. Nič ni pomagalo. Planina je bila vse bližja in njene stene grozljive.

● Padala ni imel, pa se je vendarle odločil. Ko se mu je dozdevalo, da leti tik nad snegom, je dvignil streho pilotske kabine in se pognal.

● Kljub hipnemu pretresu se je skobacal iz snega in ugotovil, da si je zgolj zapestje zvinil. Bil je nepopisno srečen. Različne izjave o letenju v višini 19.000 metrov s hitrostjo nad tisoč kilometrov na uro in o elektronskem sistemu, ki oslepi radarje, pa se je zmeda le še povečala.

● Philip pa je hotel samo eno: čimprej v dolino. Prebijal se je skozi sneg in mečavo. Prvo noč si je skopal bivač pod snegom, naslednjo noč pa je imel več sreče. Privlekel se je do zapuščene kočice. Se nekaj ur in tretje jutro je prispel v dolino.

● Prisebnost in odločnost sta ga rešili gotove smrti. Mnogo pa govore o tem, kako je možno, da so toliko opevani psi-bernardinci, ki so križali pota pogrešanega, tokrat zatajili s svojim odličnim vohom.

Je res brezupno?

Zadnje zatišje poizkusov atomskih veselil pomeni dotraj ugodni položaj za dokončno sprejetje moratorija, vendar nedavne de Gaullove »grožnje«, da bo Francija postala atomska veselila, nikakor ne vplivajo blagodejno.

In čeprav so nam poznane nepopisne strahote posledic atomske bombe, vendarle ni potrebna nikakršna brezglavost ali otopelost. Res je, da je zaenkrat zgolj javno mnenje in bojazen pred enakimi protukrepi edino zdravilo zoper vročico svetovnega razuma.

Ugotovljeno pa je, da uporaba atomskega orožja za napadeno državo še ne pomeni uničenja ali poraza.

Ni je stvari, proti kateri se ne bi zmogli zaščititi.

● Vemo, da ima atomska bomba troje različnih smrtonosnih delovanj, in sicer: udarni učinek ter toplotno in radioaktivno sevanje.

● Prvo in drugo nam je v minimalnih mejah pri klasičnem orožju poznano. Radioaktivno sevanje pa je nov način uničevanja človeškega življenja in plodnosti zemlje.

● Prvi učinek eksplozije atomske bombe je toplotno (ter svetlobno) sevanje, saj vemo, da svetloba potuje s hitrostjo 300.000 km na sekundo. Eksplozija v treh sekundah razvije tolikšno toploto, da lahko utrpimo hude opekline celo v oddaljenosti 4.000 metrov vstran od eksplozije. Svetlobni učinek pa z začasno oslepitvijo seže kar do 15 km.

● Kljub strahotni vročini (v prvem hipu doseže do 15.000 stopinj Celzija) pa je možno poliskati zaščito.

● Najučinkovitejša zaščita je umik v zaklonišče. Lahko pa se zaščitimo tudi na prostem in to s tem, da ležemo v jarek, za zid ali nasip. Zadržuje pa tudi, da se vržemo na tla in ne gledamo v smeri eksplozije. Karkoli ima na

sebi, nas bo vsaj delno obvarovalo žgoče vročine. Nikakor pa ne smemo z brezglavnim tekanjem ali iskanjem primernejšega izgubljati čas, kajti takoj za tem se začne radioaktivno sevanje, kateremu pa čez čas sledi strahotni udarni učinek.

Pa o tem prihodnjic!

PRIREJENO PO KURTU TUCHOLSKEM

Človek ima običajno dvoje nog in dvoje prepičan; eno, če mu gre dobro, in drugo, če ga kaj črviči. Slednje se imenuje religija.

Človek spada v vrsto sesalcev in ima duševnost; prav tako pa ima domovino, da ne bi postal preveč nadut.

Človek je ustvarjen najbolj naravno, toda to občuti kot nenaravno in nerad govori o tem.

Človek je v glavnem koristno bitje, ki rado je in pije in ima poleg hotenja po ohranitvi svoje vrste še dvoje lastnosti: zelo rad dela žgago in nerad posluša drugega. Če je pameten, napravi prav, kajti le redkokdaj sliši kaj pametnega.

Človek nerad zaupa samemu sebi, zato je iznašel zakone in pravila. Mar naj drugi počenja to, kar sebi ne dopuščaš, hm!

Ce se želimo na človeka zanesti, je priporočljivo, da se vsedemo nanj, kajti potem smo vsaj za ta čas lahko prepričani, da ne bo zbežal. Seveda pa so še ljudje, ki se zanesejo na karakter.

Človek se deli v dva dela: v moškega, ki noče preveč misliti, in žensko, ki zadnje čase vse več misli. Oba pa imata tako imeno-

Stari običaji

V nekaterih vaseh v okolici Arilja v južni Srbiji se je ohranil svojstven običaj, kakršnega ni več moč zaslediti v nobenem drugem kraju v Jugoslaviji.

Pri vsakokratnih sejmih naročijo nekateri družine sprevedo žalosti v počastitev že zdavnaj umrlih pokojnikov. Najamejo si godbo, sami pa se vrste v povorko in v spremstvu godbe nekajkrat obidejo sejemski prostor. Na čelu povorke hodijo možje, za njimi hodi godba, ki igra najbolj žalostne koračnice. Sprevedo pa zaključujejo žene in otroci. Zene so obleče v črno in jadikujejo za pokojnim.

Število obhodov je odvisno od plačila. Za zaključek spreveda žalosti napijejo zdravice v počastitev mrtvih in živih!

'človek'

vane občutke; in če so ti v akciji, potem marsikdaj nekateri ljudje izpuštevajo liriko.

Torej, človek je rastlinojedo in mesojedo bitje, včasih pa se na polarnih vošnjah zgodi tudi to, da v silni poobeduje eksemplare svoje vrste.

Vsak človek ima jetra, ledvice in pljuča ter nepogrešljivo zastavo. Posamezni teh štirih organov so življenjsko važni. Poznamo ljudi brez jeter, ali brez ledvice in s polovico pljuč; toda ljudi brez zastav ni.

Najzanimivejše v življenju pa je to, da starejši ljudje običajno pozabijo, da so bili mladi ali pa

to, da so si naložili leta na ramena. Enako pa se godi mladim, ki ne morejo dojeti, da lahko postanejo stari.

Človek zelo nerad umre, kajti nikakor ni dovolj prepričan o tem, da ve, kaj bo po smrti. Če pa je prepričan, da ve, vendarle misli, da bi bilo še kar lepo nekaj časa živeti. In to nekaj pomeni pri človeku: večno. Toda doslej baje še nikomur ni uspelo slednje uresničiti.

V glavnem je človek čudovito bitje, ki zelo rado iztepuje predpražnike in preproge ter slabe muzicira in svojega psa venomer ščeva, da laja. Včasih pa to bitje da tudi mir, toda takrat je človek mrtev.

Poleg ljudi pa ostajajo še fašisti, ustaši, klukusklanovci. Za pa se o teh še nismo učili, kajti zoologijo se bomo učili šele prihodnje leto.

»Ali ste vsi prisotni? Vraga, potem predlagam, da preložimo prvo točko dnevnega reda — kritiko — za prihodnjic.«

NOV POMOČNIK ZA KIRURGE

V Sovjetski zvezi so na polju kirurgije znova dosegli pomembne uspehe. Koncem leta 1962 je znanstveni inštitut za eksperimentalno kirurško opremo izdelal poseben aparat »ANK-60« za umetno cirkulacijo krvi.

V tem novem aparatu je za enkrat najpopolnejše izdelan avtomatski mehanizem za preprečevanje krvavi v umetni pljučih — oksigenatoru.

S pomočjo te nove priprave lahko dosežejo izredno nizko otermiljo — to je hlajenje človeškega organizma do tiste temperature, pri kateri se lahko vrstijo.

Ta kirurški pripomoček ima pomembno prednost, da potrebuje za umetno zelo malo krvi, kar je izjuba dokajšnjemu številu kirurških operacij.

Človek, ki je bil operiran s pomočjo tega aparata, je bil v popolni zdravniški opremljenosti.

ANEKDOTA

Nek bogataš je pred kratkim kupil Pikasojevo sliko za bajno vsoto. Ves v sreči se je hotel izkazati, ko je ob neki priliki pokazal sliko poznanemu kritiku in ga vprašal:

»Kakšna vrednost je te slike po vašem mnenju?«

Kritik je čez čas dejal:

»Dvesto tisoč frankov globe in še dva meseca zapora za tistega, ki vam jo je prodal...«